

SEZÓNA

Klub Mn. Hradiště přináší informace o kulturní sezóně 2021/2022. O slibovaná představení a koncerty veřejnost nepřijde.

str. 4

ROZHOVOR

Jak se zkouší pěveckému sboru v době lockdownu? Na to a mnohé další otázky odpoví Alena Hejlová, sbormistryně DPS Zvonky.

str. 5

STAVITEL

V dubnu uběhne 145 let od narození stavitele a architekta Ladislava Čapka, rodáka z Veselé. Jeho životní příběh vás jistě zaujme.

str. 11

KAMELOT

DUBEN 2021

ZPRAVODAJ MĚSTA
MNICHOVO HRADIŠTĚ

Dlouho očekávaná rekonstrukce budovy Klubu završí proměnu radničního bloku

Úpravy na budově čp. 299 na Masarykově náměstí začaly již v roce 2014, kdy došlo k výměně oken na severní a západní straně budovy v hodnotě 1,2 milionu Kč. V letošním roce na jaře bude zahájena celková a dlouho očekávaná rekonstrukce budovy Klubu.

Práce zahájí odvlhčení přízemí, které bude provedeno chemickými injektážemi v kombinaci se sanačními omítkami. Na tyto úkony bezprostředně naváže výměna starých oken v atřích bloku budov Klubu a radnice. Kompletní výměna krovy a střešní konstrukce včetně nové konstrukce podlahy půdy bude za-

hájena v květnu a dokončena by měla být do konce tohoto roku. Na srpen je potom plánováno započítí stavebních prací na vnitřních úpravách objektu.

V interiéru dojde k dispozičním změnám vnitřního uspořádání ve druhém podlaží, kde vzniknou čtyři nové kanceláře pro potřeby městského úřadu a další čtyři pro Klub Mn. Hradiště s.r.o. Opravou projde sociální zařízení a přibude bezbariérové WC. Díky úpravě stávajícího výťahu v budově radnice bude nově zřízen bezbariérový přístup i na sál Klubu. Vyměněny nebo opraveny budou rozvody vody, kanalizace

a elektroinstalace. Společenský sál dostane nový interiér i technické vybavení. V příštím roce by celkovou obnovu budovy měla završit nová fasáda. Už za rok by tak měl mít celý radniční blok jednotný výraz.

Celkové náklady se budou pohybovat v rozmezí 25 – 30 milionů Kč, v závislosti na vysoutěžených cenách prací a dodávek a také na konečném rozsahu úprav interiérů a technického vybavení. V budoucnu by měl objekt čp. 299 sloužit jak pro potřeby městského úřadu, tak i pro činnost Klubu – zpevněním podlahy půdy vznikne prostor pro skladování, rozšíření archivu, půdní vestavby

apod. Turistické informační centrum se již do budovy pravděpodobně nevrátí a do budoucna by mu měly sloužit prostory stávajícího hotelu U Hroznů.

Město usiluje o získání dotace na rekonstrukci budovy u ministerstva pro místní rozvoj. Žádost o dotaci ve výši 12,9 milionu Kč mohla být podána mimo jiné i díky spolupráci se zpracovatelem projektové dokumentace, projekční kanceláří Anitas, a firmou LKA poskytující dotační poradenství.

Pavel Král, odbor investic a komunálního hospodářství

700 MILIONŮ DO ŠKOL ZA 20 LET?

Vážení Hradišťáci,

stavební technika už na náměstí a v jeho okolí opět úraduje a my začínáme psát druhý rok revitalizace Masarykova náměstí. První etapa zrealizovaná mezi radnicí a hostincem U Karlových Varů už naznačuje, jak náměstí v novém kabátě bude vypadat, a já nepochybuji o tom, že budeme moci být na naše nové náměstí pyšní. Druhá etapa přinese novou dlažbu, 27 nových stromů, parkovací místa před radnicí a poštu, navrácení sochy Budovce na náměstí, lavičky, květníky... Předtím však musíme společně čelit nepříjemnostem, které stavba takového rozsahu a významu nutně znamená – zejména dopravním omezením. O jejich rozsahu se dočtete v tomto vydání Kamelotu.

Revitalizace náměstí ovšem aktuálně nebude jedinou takto velkou a viditelnou investicí v centru města. Po letech debatování, analyzování všech možností a zvažování variant zahajujeme kompletní rekonstrukci budovy Klubu, kde sídlí naše městská kulturní organizace. „Klubáci“ už se přesunuli do náhradních prostor nad Coopem a práce v Klubu začínají. Letos půjde o sanaci základů a odvlhčení budovy, na které zavážou práce na střeše, nové fasádě a vnitřních prostorách. To vše proběhne během 24 měsíců. V příštím roce tak budeme mít nejen v novém kabátě většinu náměstí, ale také celý radniční špalíček. Rád vzpomínám na společnou radost po obnově historické fasády radnice v roce 2017 a věřím, že nová fasáda Klubu v roce 2022 mnoho z nás potěší zrovna tak.

V případě náměstí a Klubu už máme za sebou celé to martyrium příprav a můžeme sledovat, jak se projekty stávají realitou. Jinak je tomu v případě koncepce školských zařízení ve městě. Aktuální priority známe – jde o více míst pro školáky, o příjemnější zázemí pro potřeby výuky a kvalitnější zázemí pro učitele. Rozšíření školy ve Studentské ulici vždy znamená přístavbu tělocvičny / sportovní haly, nejrychleji realizovatelnou stavbou je nástavba na krčku v Sokolovské ulici a nutností je do pěti až deseti let postavit nový pavilon v Sokolovské ulici, místo toho dosluhujícího. Variant je mnoha, a když po dvou letech konečně přijdeme s jasným řešením, objeví se zase nové nápady a podněty. Co bude následovat? V dalších dvou měsících dokončíme debatu o koncepci školství v našem městě a navrhne postupnou výstavbu. V součtu koncepce navrhuje realizovat pro žáky, studenty, učitele, ale i veřejnost v příštích 20 letech projekty za takřka 700 milionů. Je to hromada peněz. Za mě jde ale zároveň o překvapivě realistický výhled, pokud budou v dalších 20 letech na radnici lidé s tahem na bránu a schopností získat dotace. Budeme pak mít krásnou sportovní halu, nejen pro školáky, ale i pro veřejnost, moderní zázemí pro učitele i žáky... Těším se na další diskuse ke koncepci školství a pak na přímou cestu vedoucí ke zvelebování našich školských budov. Přeji Vám krásné jarní dny.

Ondřej Lochman, starosta města

FOTBALOVÝ OKRES POVEDE TOMÁŠ JEŽEK

Okresní fotbalový svaz Mladá Boleslav má nové vedení. Na volební valné hromadě konané 20. března se stal novým předsedou okresu Tomáš Ježek z Mnichova Hradiště, někdejší předseda MSK. Ten byl vyzývatelem dosavadního předsedy Martina Vlka. Mezi fotbalovými kluby byl o volby velký zájem. Valné hromady se zúčastnili delegáti 43 z celkových 44 klubů působících na Mladoboleslavsku. Pro vítězného Ježka, člena iniciativy F-evoluce, jejímž cílem je očištění českého fotbalu, bylo 23 hlasů. Prioritou nového předsedy je nyní především zlepšení komunikace s kluby a práce s mládeží. (wes)

Foto: 2x iBoleslav

ITBUSINESS budujeme lepší svět
připoj se k nám

WiFi
MH FreeWiFi
bezplatné bezdrátové připojení k internetu v okolí náměstí, škol, lékařů, sportovišť

Kamery Český ráj
sledujeme přírodu online 24/7 přes webovky capi.itbusiness.cz

10Gbit NETWORK
rychlé datové připojení do každé domácnosti, firmy, úřadu, obce, vč. MÚ Mnichovo Hradiště

internet televize volání kamery servis IT hosting pevná web IT dům síť vývoj

Comfeel
internet / televize / telefon

PROPOJÍME VÁS S CELÝM SVĚTEM

313 100 500
info@comfeel.cz
www.comfeel.cz

Rok zásadní proměny Masarykova náměstí. Do června poběží práce na dvou místech

Na Masarykovo náměstí se s příchodem jara vrací stavební dělníci a těžká technika. V letošním roce bude předmětem druhé etapy revitalizace část náměstí mezi radnicí, poštou a školou, která si vynutí dopravní omezení a také omezení chodců. Dočasné komplikace můžeme očekávat také v jižní části náměstí, kde už probíhají dokončovací práce na první etapě v místě, kde postup stavby zastavil v minulém roce objev sklepů pod silnicí. Jak dlouho letošní omezení v srdci města potrvají?

V ulici Víta Nejedlého bude úplně uzavřena v úseku od křižovatky s

ulicí Družstevní ke křižovatce před hotelem Hrozen a také v Poříčské ulici v úseku od křižovatky s ulicí Víta Nejedlého k parkovišti za Hrozem. Očekává se trvání uzavírky do 30. června, termín se však vzhledem k zapojení krajské správy silnic jako investora do této akce ještě může posunout.

Po dobu trvání prací ve výše uvedené lokalitě nebudou k dispozici šikmá parkovací místa v ulici Víta Nejedlého. Křižovatka na rohu náměstí zůstává obousměrně průjezdná. Pro chodce procházející stavbou jsou vytyčeny koridory a na silnici II/277 vedoucí z náměstí směrem

ke kostelu je vyznačen dočasný přechod pro chodce, jelikož ani jeden z přechodů u Hroznu není k dispozici.

Od 22. března trvají rovněž omezení přímo na náměstí, která jsou plánovaná až do konce roku. Řidiči se na náměstí budou postupně muset obejít bez dvacítky parkovacích míst, která budou ubývat s postupem stavby. Po dokončení etapy budou parkovací místa vytvořena na jiných místech – s parkováním před budovou Klubu už projekt nepočítá, nově se bude parkovat po obvodu náměstí. Vjezd do prostoru stavby bude dočasně umožněn au-

tobusům, které se tu budou otáčet po dobu trvání dopravního omezení v ulici Víta Nejedlého. Osobním vozům vjezd povolen nebude. Pro pěší vzniknou i zde oplocené průchozí koridory.

Letošní etapa revitalizace náměstí si vyžádá od každého velkou dávku trpělivosti. Bude to cena za zásadní proměnu, která náměstí vtiskne zcela nový, upravený výraz. Město proto děkuje za pochopení a za nevyhnutelné nepříjemnosti spojené se stavbou se předem omlouvá.

Martin Weiss

Na sídlišti pokračují práce na uličních prostorech

S příchodem března se rozběhla na sídlišti Jaselská druhá etapa stavebních úprav uličních prostorů. Staveniště bylo předáno stavební firmě 1. března, v následujících dvou týdnech došlo k vytyčení sítí a dalších tras, zahájeny byly demoliční a bourací práce, frézování povrchů a průzkum terénu. S projektantem stavby na místě rovněž proběhla koordináční schůzka, v rámci které byl upřesněn rozsah prací, řešení vstupu do jednotlivých panelových domů

a další detaily.

Nyní budou v části Jaselské probíhat hrubé terénní úpravy, proměřování profilů komunikací a chodníků, budování zahradních a silničních obrub a vpustí v komunikaci. V rámci stavby také proběhne na základě požadavku Vodovodů a kanalizací MB výměna kónusů a poklopů u dvou šachet u prvního panelového domu od ulice Víta Nejedlého.

Martin Weiss

MAP má podporu města, projekt bude pokračovat

Projekt MAP Mnichovohradištsko není třeba čtenářům Kamelotu dlouze představovat. Články věnované rozvoji vzdělávání ze stránek zpravodaje jistě znáte. Už od roku 2016, kdy začal být MAP ve městě realizován, na sebe upozorňuje pestrá aktivitou. Pořádá inspirativní setkání a vzdělávací akce, propojuje školy, školky a další organizace podílející se na vzdělávání, rozvíjí inkluzivní vzdělávání, snaží se o nastartování větší komunikace mezi učiteli, rodiči, žáky, neformálními vzdělavateli a zřizovateli škol... Klíčový je jeho plán rozvoje vzdělávání na Mnichovohradištsku, který MAP tvoří a dále rozvíjí.

Protože v březnu příštího roku končí aktuální projekt MAP II Mnichovohradištsko a je víc než žádoucí v jeho aktivitách pokračovat, hodlá město požádat ministerstvo školství o finanční podporu z Operačního programu Výzkum, vývoj, vzdělávání na překlenovací projekt MAP III. Ten by měl končit v červnu 2023, kdy začíná nové programové období jiného operačního programu, konkrétně OP Jan Ámos Komenský. Ten už počítá

s větším finančním obnosem na aktivity pro vzdělávání v jednotlivých ORP.

„I když má být MAP III pouze krátkým překlenovacím projektem, budeme se snažit zachovat všechny zaběhnuté a osvědčené vzdělávací akce pro učitele, rodiče, žáky i neformální vzdělavatele,“ říká Martina Kestnerová, hlavní manažerka projektu MAP Mnichovohradištsko.

Vzhledem k tomu, že nositelem projektu MAP bylo dosud město, požádal MAP radu města o schválení pokračování projektu. Návrhu bylo vyhověno a město tak pokračování projektu podpoří. Mnichovo Hradiště může na tento projekt získat dotaci ve výši až 95 procent nákladů. Projektovou žádost připraví současný realizační tým projektu MAP II Mnichovohradištsko.

Martin Weiss

POZVÁNKA NA JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Zastupitelstvo města se sejde ve středu 28. dubna 2021 a začne jako tradičně v 17 hodin. Místo konání bude upřesněno. Program, projednávaná témata i materiály pro jednání budou v dostatečném předstihu dostupné na webu města v sekci Zastupitelstvo. Jednání zastupitelstva je veřejné a hosté z řad veřejnosti jsou vítáni.

Na sdílených kolech z Hradiště až do Boleslavi

Mapa se zákresem stanic realizovaných v první vlně.

Podle plánu měli mít Hradišťáci touto dobou už dva týdny zkušenosti se sdílenými koly nextbike, jejichž stojany jsou na tučtu míst ve městě a jeho místních částech. Start pilotního projektu však pozdržela omezení volného pohybu zavedená 1. března. Kola tak budou k dispozici v týdnu po Velikonocích.

Co je třeba k vyzkoušení sdílených kol, na kterých se můžete projíždět zdarma vždy 15 minut, a zrychlit tak svůj pohyb po městě? Pouze mobilní telefon. Do smartphonu si stáhnete aplikaci a po registraci a nabití počátečního kreditu 50 Kč pomocí platební karty jednoduše naskenujete QR kód vybraného kola, který otevře zámek. Využít kola nextbike však lze i bez smartphonu.

Potom je však třeba provést registraci na webu www.nextbikeczech.com a následně si nechat vybrané kolo odemknout prostřednictvím zákaznické telefonní linky. Ukončení výpůjčky pak probíhá vrácením kola do oficiální stanice a zacvaknutím zámku. Zvukový signál následně potvrdí, že výpůjčka byla ukončena.

Protože společnost nextbike provozuje sdílená kola také v Mladé Boleslavi, kde má 150 kol, 50 stanic a osm flexibilních zón, kde lze kola vrátit, je možné se na kole vypravit i do Boleslavi a kolo vrátit tam.

Podrobnosti o službě, ceník a další informace naleznete na www.mhhradiste.cz/sdilenka-kola.

Martin Weiss

Pneumatiky, rám kola a metráky dalších odpadků. Díky všem dobrovolníkům, kteří uklízeli za humny

Zapojit se do tradiční akce Uklidme Česko a spojit ji s opékáním buřtů nebo setkáním se sousedy nebylo letos vzhledem k trvajícím opatřením možné. Přesto Mnichovo Hradiště uspořádalo výzvu Uklidme Hradiště, uklidme si za humny, do které se zapojily desítky dobrovolníků.

Už v polovině měsíce vyrazili pracovníci společnosti Compag na bezmála 30 míst v katastru města, odkud sváželi pytle plné odpadků. V součtu jich bylo asi 850 kilogramů. A opět nechyběly ani objemné odpadky jako staré pneumatiky nebo rám vysloužilého jízdního kola, které by bylo možné jednoduše odložit na sběrném dvoře, kam odpad patří.

Město tentokrát pro zájemce zajistilo pytle na odpad, které si mohli vyzvednout na městském úřadě nebo na služebně městské policie, a zároveň zajistilo svoz posbíraných odpadků, jejichž umístění brigádníci hlásili prostřednictvím aplikace Mobilní rozhlas.

Všem dobrovolníkům, kteří se do akce zapojili, patří velký dík!

Martin Weiss

Sčítání lidu začalo, sečíst se online lze do 9. dubna

V posledním březnovém týdnu začalo sčítání lidu, třetí sčítání prováděné od vzniku České republiky. Sečíst se online je možné do 9. dubna prostřednictvím internetových stránek nebo mobilní aplikace. Kdo nestihne tento termín, musí mezi 17. dubnem a 11. květnem vyplnit papírový sčítací formulář. Sčítání je povinné.

Sčítání může respondent provést za celou domácnost, přičemž první část věnovaná bydlení mu zabere zhruba 10 minut, druhá část

věnovaná osobám žijícím v domácnosti zabere zhruba dalších 5 minut na osobu. Sčítání je povinné, protože zjišťuje data, která stát nemůže v ucelené podobě získat z registrů či jiným způsobem.

ČSÚ bude výsledky zpracovávat od 12. května do konce roku. Na přelomu roků 2021 a 2022 budou zveřejněny první výstupy z šetření. Ty se stanou zdrojem dat pro vědecké účely, plánování či marketing.

Martin Weiss

INZERCE

VYČISTÍME, UMYJEME, UKLIDÍME.

Koberce/Sedačky/
Kočárky/Matrace/
Dětské sedačky/
Interiéry automobilů/
Radiátory/Podlahy/
Okna/Dveře/Sanitu/
Parní i Uv sterilizace/
Kompletní úklid/

www.cisteniuclidzajicek.webmium.com

777138948

Zajicek Radim, radimzajicek@seznam.cz

Za testy a očkováním už Hradišťáci nemusí do Boleslavi, seniorům město nabízí pomoc

Antigenní testování, PCR testy, jedno očkování, druhé očkování... Přestože boj proti pandemii covidu-19 vyžaduje výrazné omezení sociálních kontaktů a pohybu, je zároveň nutně spojený s cestováním do zdravotnických zařízení a na odběrová místa. To byl důvod, proč město v březnu usilovalo o vytvoření potřebné infrastruktury přímo v Mnichově Hradišti.

Ve středu 10. března odstartovalo mezi halou Bios a Základní školou Sokolovská testování v mobilní buňce, kterou tu provozuje společnost CityLab. Personál provádí jak antigenní, tak PCR testy, jak testy nařazené, tak pro samoplátce. Testování na tomto místě bude pokračovat, dokud to bude třeba a dokud potrvá poptávka. Rezervovat si termín můžete na webu www.citylab.cz/rezervace, případně s objednávkou pomohou operátoři městské krizové linky na tel. čísle 326 776 688.

Mobilní rozhlas nabízí nově službu Covid Report. Díky ní uvidíte, jak se vyvíjí počet nakažených přímo ve městě. Čísla můžete srovnat i s okolními obcemi.

Přímo v Mnichově Hradišti se rovněž začalo očkovat. Očkovací centrum bylo zřízeno v kině, kde vzniklo detašované pracoviště mladoboleslavské Klaudivianovy nemocnice. Zatímco zaměstnanci Klubu zajišťují organizaci očkování, zdravotníci očkují. Očkovací centrum začalo fungovat 8. března,

v druhé polovině měsíce však muselo dočasně pozastavit činnost kvůli nedostatku vakcín. Právě od dostupnosti očkovací látky se bude další fungování centra odvíjet. V případě, že by množství vakcín bylo dostatečné a uspokojilo by poptávku po očkování, je v kině možné centrum rozšířit a očkovat nejen ve

foyer, ale i na sále. Registraci k očkování, případně rezervaci termínu, mohou zájemci provést na www.registrace.mzcr.cz. Pomohou jim také operátoři linek 1221, 800 710 710 nebo 800 124 111.

V průběhu března si zajistili možnost očkovat své pacienty i někteří místní praktičtí lékaři. Konkrétní informace o této možnosti získáte na jejich webových stránkách.

Nadační fond ŠKODA AUTO, ŠKODA AUTO DigiLab a HoppyGo začátkem března podpořily aktivitu města a zapůjčily mu osobní automobil. Díky němu město nyní nabízí pro občany starší 70 let, kteří se nemají jak dostat na očkování ve městě, nebo v Mladé Boleslavi, bezplatnou dopravu tam i zpět. Stačí si v třídním předstihu cestu rezervovat na krizové lince 326 776 688.

Martin Weiss

Popelnice na kovový odpad nově na desítky míst

Ve dvou minulých vydáních Kamelotu byl značný prostor věnován problematice odpadového hospodářství. Město nastartovalo v minulém roce v této oblasti zásadní změny, jakými bylo kompletní přenastavení svozového systému a zejména zavedení svozu tříděného odpadu od jednotlivých domů. Protože podpora třídění odpadu se ukázala být efektivním nástrojem jak zpomalit růst obecních výdajů na likvidaci odpadu, probíhá postupné rozšiřování sběrných míst a také šíře tříděných komodit.

V březnu se na deseti kontejnerových stáních ve městě objevily nové 240litrové nádoby na kovový odpad, do nichž patří například sešlápnuté plechovky od nápojů, očištěné konzervy nebo třeba hliníkové

misky od kočičího žrádla. Popelnice jsou umístěny v Lidické ulici, u Dukly, ve Studentské ulici u gymnázia, ve Veselé u Coopu, ve Dnebohu, v Sokolovské ulici u školy, v Orlické, Průběžné, Akátové ulici a na Salabce. Vyváženy budou pravidelně každé dva týdny, frekvence bude případně upravena dle potřeby.

Cílem této akce je další snižování množství směsného komunálního odpadu, jehož likvidace je pro město nejnákladnější. Statistika za první dva měsíce letošního roku zatím hovoří jasně – v lednu a únoru byla produkce směsného odpadu nižší shodně o 35 tun. Zda se tento příznivý trend podaří zachovat, ukáží další měsíce.

Martin Weiss

Lidé z Klubu už rok místo kulturních zařízení provozují krizovou linku, v březnu z kina vytvořili očkovací centrum

V průběhu posledních dvanácti měsíců jsme se v médiích mohli potkávat s příběhy umělců, kteří vzhledem k vládním opatřením museli dočasně vyměnit jeviště za pokladní pás nebo kostým za uniformu kurýrní služby. Kulturu však netvoří pouze umělci, jejichž tváře známe z plakátů, ale také tisíce dalších pracovníků v kultuře, kterým za normálních okolností vděčíme za pestrou nabídku kulturních pořadů. Jak vypadal uplynulý rok zaměstnanců Klubu Mnichovo Hradiště s.r.o.? Vězte, že se nenudili, přestože divadlo, kino či infocentrum bylo po velkou část roku zavřené či pouze v omezeném provozu.

Na dramatické dny loňského března si vzpomene asi každý. Nikdo tehdy netušil, jaký rozměr bude pandemie covidu-19 mít a jak dlouho bude ovlivňovat naše životy. Činnost kulturních zařízení byla pozastavena, život v kultuře se pro veřejnost zastavil. Za zdmi Klubu však probíhal čilý ruch. Jednatel Klubu Dominik Malý se stal součástí krizového štábu města a celý jeho náhle bezprizorní tým jednotkou, které připadla vzhledem k okolnostem řada úkolů.

Zprvu se vše točilo kolem roušek – shánění materiálu mezi dobrovolníky i galanteriemi, jeho rozvoz po celém území ORP Mnichovo Hra-

V městském kině v březnu vzniklo pod patronací Klubu očkovací centrum.

diště, svozy hotových roušek a jejich následná distribuce. Souběžně s tím začala pro veřejnost fungovat mnichovohradištská krizová linka, kterou obsluhovali právě volní zaměstnanci Klubu a knihovnice z městské knihovny. Bylo však třeba zohlednit také to, že omezení kulturního života nepotrvají věčně. V divadle drnčely v jednom kuse telefony a předmetem hovorů byly přesuny domluvených programů, úpravy smluv i příprava komunikace, jak to vlastně s kulturou bude. A částečně v režii Klubu došlo i na dezinfekci veřejných prostor ozonem – o tu se staral technik Klubu Michal Václavek, který je zároveň členem Sboru dobrovolných hasičů Mnichovo Hradiště. Po zklidnění situace zaměstnanci Klubu

rovněž osobně navštěvovali dobrovolníky, kteří v době nouze přiložili ruku k dílu, a jménem města jim děkovali za jejich ochotu a nasazení v době krize.

Když se na prahu léta snížil epidemický tlak a uvolnila se opatření, vypadlo to, že se život vrací do starých kolejí. Navzdory divokému jaru probíhaly přípravy na novou sezónu, v září byl Klub ještě zcela pohlcen přípravami a konáním sousedské slavnosti. Na podzim se situace opět zhoršila. V říjnu zaměstnanci Klubu znovu začali odbavovat telefonáty na krizové lince, zařizovat nákupy pro seniory a další ohrožené osoby, které o to prostřednictvím linky požádali, vozit zájemce na očkování do Mladé Boleslavi, koordinovat

příchozí mířící na úřad, vypomáhat na některých odborech městského úřadu... Poté, co se městu podařilo v březnu ve spolupráci s mladoboleslavskou Klaudivianovou nemocnicí domluvit zřízení očkovacího centra v kině, připadla Klubu organizace celého provozu včetně koordinace osob na místě nebo zajištění úklidu.

Přestože kultura se na podzim uložila k delšímu zimnímu spánku, v nové sezóně 2021/2022 už bychom o divadelní představení, koncerty a společenské akce neměli přijít. Její přípravy probíhají a více se o tomto tématu můžete dočíst na následující straně v samostatném článku. Pracovníci Klubu zatím můžete potkávat v očkovacím centru a na dalších místech, kde je to třeba. A nově také v domě čp. 1142 na Masarykově náměstí, kde nad provoznou Coopu Klub našel společně s částí úřadu dočasné útočiště, než bude dokončena rekonstrukce budovy Klubu.

Navzdory situaci je jasné, že lidé, kteří by za normálních okolností připravovali pro Mnichovo Hradiště kulturní vyžití, se ani zdaleka nenudí. Vězte však, že se ze srdce těší, až se s vámi opět potkají v divadle, kině či infocentru už ve svých standardních rolích.

Martin Weiss

Geofyzikální průzkum na židovském hřbitově

Přípravy revitalizace židovského hřbitova v areálu lesoparku vrcholí. V březnu na místě proběhl geofyzikální průzkum, jehož cílem bylo získat představu o tom, jak bylo pohřebiště rozvržené, a také o tom, zda na místě nezůstaly po likvidaci hřbitova v roce 1983 povalené náhrobky. V době uzávěrky Kamelotu nebyly výstupy z tohoto průzkumu ještě známy, v příštím vydání však o výsledcích bude zpravodaj informovat.

V současné době probíhá ještě úprava studie hřbitova z roku 2019. Architektka Markéta Pešíčková ji aktualizuje dle připomínek města, které je iniciátorem revitalizace, a židovské obce, která je vlastním pozemkem. Jak už bylo avizováno, re-

vitalizace prostoru bude maximálně decentní a bude spočívat v obnově symbolické ohradní zídky, výsadbě zeleně a také instalaci informační tabule. Vzhledem k povaze místa je finální návrh prostý až syrový. Počítá s minimem cest, protože není jasné, kde všude byly v minulosti umístěné jednotlivé hroby, naopak v něm nezůstaly kamenné bloky, které měly dle původního návrhu symbolizovat ztracené náhrobky či pochované osoby.

Po přípravách, které budou hotové v první polovině letošního roku, bude v druhé půli následovat samotná revitalizace lokality nad soutokem Jizery a Nedbalky.

Martin Weiss

10. března nad radnicí opět zavlála tibetská vlajka

Vyvěšování tibetské vlajky je symbolem boje za svobodu utlačovaných národů. Smyslem tradice, ke které se připojují státy po celém světě a stovky samospráv v České republice včetně Mnichova Hradiště, je připomenutí výročí Tibetského národního povstání z roku 1959 proti represivní čínské politice, které bylo krvavě potlačeno. V obecné rovině

jde o vyjádření sounáležitosti se všemi lidmi kdekoli po světě, kteří musí čelit porušování lidských práv.

V letošním roce se k iniciativě připojilo podle spolku Lungta, který Vlajku pro Tibet koordinuje 838 českých, moravských a slezských radnic.

Martin Weiss

Úpravy lokality Na Habeši pokračují. Rekonstrukce Husovy ulice by měla být hotová do září

Během letošního jara a léta provede firma Metrostav Infrastructure, vítěz výběrového řízení na dodavatele, kompletní rekonstrukci chodníků a parkovacích stání v Husově ulici. V místě bude dále dokončen finální povrch vozovky a vzniknou tu vyvýšené křižovatky. Při rekonstrukci bude kladen důraz na zvýšení zásaku dešťové vody do terénu a celá lokalita se změní v zónu s maximální povolenou rychlostí 30 km/h a s předností zprava. V ulici se nově objeví také zeleň – vzhledem k přítomnosti inženýrských sítí půjde o nižší porosty, záhony trvalek či lučního kvítí. Zeleň bude vysazena v okolí křižovatek a před několika domy.

Dojde tak k završení první etapy

úprav uličních prostorů lokality Na Habeši, jejíž příprava byla spuštěna v roce 2019 a jejíž realizace musela být vzhledem k dopadům pandemie covid-19 o rok odložena.

Přes počáteční odmítnutí studie částí místních občanů jsme nakonec dospěli k dobrému kompromisu, který počítá jak s větším komfortem chodců a zapojením zeleně do uličního prostoru, tak s dostatečnou možností obyvatel a návštěvníků parkovat v ulici. Za finanční podporu úprav Husovy ulice děkujeme Nadačnímu fondu ŠKODA AUTO, který investici ve výši asi 5,5 milionů korun podpoří částkou 500 tisíc korun.

Druhá etapa úprav, rekonstrukce ulic Boženy Němcové, Komen-

ského, Mánesovy a Přemyslovy by mohla začít v roce 2022. Ještě však máme před sebou těžký úkol, kterým bude vytvoření dobrého projektu. Ten musí vyhovovat většině obyvatel lokality, dalším chodcům, motoristům i cyklistům a zároveň naplňovat doporučení odborníků. Město totiž nemůže vycházet vstříc pouze bezprostředním obyvatelům a majitelům nemovitostí, ale musí zastupovat i zájmy dalších občanů města a dbát na vytváření dobrého životního prostředí, které bude odolné vůči měnícím se klimatickým podmínkám.

V druhé etapě tak budeme za město navrhovat výsadbu stromů, které zde mají více místa a nepřicházejí tak často do konfliktu s in-

ženýrskými sítěmi. Dbát budeme na bezbariérovost ulic. Počítáme se zúžením širokých vozovek a zvýšením komfortu chodců. Bude to částečně na úkor aut, ať už těch v pohybu či parkujících v ulicích.

Studii druhé etapy úprav, která již zahne připomínky z roku 2019, bychom rádi probrali s občany během tohoto jara či léta. S ohledem na stávající protiepidemická opatření a nejistý výhled pandemie je forma připomínkování zatím otevřená. Dokonce roku by měla být hotova dokumentace pro stavební povolení a měly by začít povolení procesy.

Ondřej Šindelář, projektový pracovník MÚ

Důležitá informace pro abonenty: divadelní, koncertní i dětské abonmá se o rok posouvá

Vážení abonenti, máme pro vás důležité informace týkající se nadcházející sezóny 2021/2022. Jelikož jsme v této sezóně měli otevřeno pouze v září, zbyla nám spousta her, koncertů a pohádek, pro které bychom museli hledat náhradní termíny a horko těžko bychom je všechny vtěsnali do jara, pokud by se do té doby otevřelo. Proto jsme se rozhodli, že v další sezóně nebudeme plánovat nové hry. Místo toho zbývající neodehrané pořady o rok posuneme. Pokud bude situace příznivá, navážeme v říjnu tam, kde jsme skončili.

Co to pro vás znamená? Stávající abonenty platí, ponechte si je do dalšího roku. Jednotlivé zakoupené vstupenky jsou také v platnosti. Pokud vám náhradní termíny vyhovovat nebudou, budete je moci vrátit v předem dané lhůtě v infocentru, jakmile se otevře, nebo si je ponechat pro náhradní termín. Zároveň si zde budete moci vyzvednout nové brožury s náhradními termíny. Pro informace o otevření informačního centra sledujte stránky města. Až budeme znát přesný termín znovuotevření, stanovíme také přesnou lhůtu na vrácení všech vstupenek.

Rádi bychom pouze upozornili, že vstupenky jsou zhotoveny termá-

ním tiskem, který časem ztrácí kvalitu a začne postupně mizet. Uplatnění vstupenek při vstupu do divadla nebo jejich vrácení v infocentru bude však možné jen v případě čitelné vstupenky. Proto doporučujeme vytvořit si včas kopii vstupenky či pořídit její fotografii do mobilního telefonu.

Divadelní nadšenci se mohou v sezóně 2021/2022 těšit například na Barboru Munzarovou a Martina Trnavského ve hře Rošáda, Martina

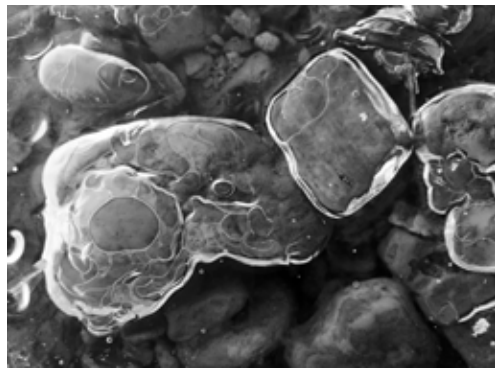
Zounara a Martina Krause v představení Dva nahatý chlapi, Petru Špalkovou, Davida Prachaře, Lindu Rybovou, Igora Chmelu a další ve hře Úta musí pryč nebo na Martina Stránského a Jana Maléře ve hře Enigmatické variace. Příznivce klasické hudby čeká Marimbový recitál perkusionisty Ladislava Bilana, koncert uskupení Musica a tre ve složení panova flétna, klavír a housle, Hudební koktejl Felixe Slováčka, Večer čtyřručního klavíru a Houslo-

vý recitál Ivana Ženatého ke vzpomínce na pana Vlastimila Kouřila, dlouholetého organizátora koncertů v rámci mnichovohradištského Kruhu přátel hudby. Děti se pak mohou těšit na hry Cirkusácká pohádka, Pohádky pana Pohádky, Dva sněhuláci o Vánocích, Velká dobrodružství malého brouka, Pinocchio a Veselé Velikonoce.

Barbora Balejová,
Klub Mnichovo Hradiště

Rozvíjet svůj talent je možné lockdownu navzdory

O tom, že Základní umělecká škola Mnichovo Hradiště je díky moderním technologiím v provozu i navzdory vládním opatřením, již Kamelot informoval. Pedagogové žáky na distanční výuce vedle online schůzek stimuluji také úkoly pro volný čas. Zajímavé se s jedním z nich vypořádala desetiletá žákyně výtvarného oboru Bára Petrová, která vytvořila cyklus fotografií U Jizery. Projevila tím výjimečné pozorovací schopnosti a zachytila závěr zimy ve městě. (wes)

Klub s infocentrem se stěhuje nad prodejnu COOP

Práce na revitalizaci Masarykova náměstí se přesunuly do jeho severní části a celkové rekonstrukce se po letech dočká i budova Klubu. Z toho důvodu se musely kanceláře Klubu a infocentra v průběhu března přestěhovat přes ulici do nových prostor nad prodejnu COOP na náměstí.

Až bude příští rok rekonstrukce budovy hotova, kanceláře Klubu se vrátí zpět, ale infocentrum nad COOPem zůstane pravděpodobně až do doby, než se bude realizovat projekt umístění městského muzea v budově U Hrozu, kde by mělo zároveň vzniknout i nové infocentrum.

Kromě změny adresy však zůstanou všechny naše služby v tomto období zachovány jako dosud. Zachovejte prosím i vy přízeň kultuře a cestovnímu ruchu a buďte v této nelehké době zdraví.

Nová doručovací adresa pro Klub a infocentrum je následující: Masarykovo náměstí 1142, 295 01 Mnichovo Hradiště.

Děkujeme firmě Saturn služby a jejich zaměstnancům za provedení stěhování, které bylo náročné.

Za Klub Mnichovo Hradiště
Tomáš Hejdrých

Situace hromadné turistice do karet příliš nehraje

Mnichovohradištský Klub českých turistů si každoročně dává krátkou zimní pauzu, během níž jeho členové čerpají sílu na další sezónu. Ta zpravidla začíná s příchodem astronomického jara, tedy v druhé polovině března. Právě na březen členka výboru Helena Pölová naplánovala dva seniorské výlety. Z důvodů vládních restrikcí nakonec z výletů sešlo. Výpravy do údolí Peklo za kvetoucími bledulemi a do Příchovic k Tesařovské kapli nás tak čekají v jiném termínu.

Přesto jsme na začátku nové sezóny ani trochu nezaháleli. Od února do března mohli malí i velcí dobrodruzi zdolat pětičlvrcholku v blízkosti Mnichova Hradiště. Prvního března rovněž odstartoval druhý ročník akce 100 jarních kilometrů. Ta potrvá až do 20. června a můžete se k ní přihlásit jednoduchou registrací na našem webu (www.kctmh.cz/a100-jarnich-kilometru). Na těchto webových stránkách si následně můžete stáhnout kartičku a poté do ní zapisovat své výlety a zdolání kilometrů. Ty můžete sbírat nejen pěšky, ale také na kole či koloběžce.

V březnu jsme se také zapojili do celorepublikové akce Uklidme Česko. Úklid byl sice plánován na

sobotu 27. března, ale z důvodu zákazu konání hromadných akcí jsme okolí Mnichova Hradiště uklidili během svých individuálních procházek. Tímto děkujeme všem, kteří se do akce zapojili, a umožnili tak krajíně, aby se probudila do své přírodní krásy.

V březnu se rovněž uskutečnila výroční členská schůze. Hlasování však neprobíhalo tradičně osobním setkáním v budově Volnočasového centra v Zámecké ulici, nýbrž elektronicky. Všichni členové odboru s dostatečným předstihem obdrželi podklady ke členské schůzi a následně v termínu od 7. do 12. března vyplnili hlasovací lístek a odeslali jej předsedkyni Markétě Tomášové. Vřelé díky všem, kteří se hlasování zúčastnili. V rámci hlasování došlo ke dvěma personálním změnám ve výboru. Prvním místopředsedou se stal Tomáš Trkola, druhým místopředsedou pak Jiří Janda. Dále na pozici kontrolora končí paní Alena Ortová, kterou nahradila Zuzana Tomášová. Velmi děkujeme jak Tereze Šimové (byla první místopředsedkyní odboru), tak paní Ortové za jejich pracovní nasazení pro KČT a těšíme se na ně alespoň na některé z našich akcí.

...12

Co je nového v knihovně

Někteří už si možná všimli, že knihovna začala být aktivní na Facebooku. Několikrát týdně se snažíme svými příspěvky pobavit a zaujmout milovníky knih nebo představit zajímavé tituly, které si můžete vypůjčit. Do diskuze se na našem facebooku můžete zapojit i vy sami a třeba představit své oblíbené knihy.

Pro všechny, kteří rádi soutěží, připravil zajímavou čtenářskou soutěž Lukáš Umáčený. Plakát s hádankou a listem na odpověď si můžete vyzvednout v knihovně. A o co se hraje? Ceny neprozradíme, ale věřte, že jsou jako vždy originální!

Zmíněná soutěž je určená dospělým čtenářům, na naše nejmladší ovšem samozřejmě také nezapomínáme. Každý si od nás může odnést pracovní listy Malý tvořivec, které vydává sdružení knihovníků SKAT. Tentokrát jsou plné jamiho vybarvování, luštění a tvoření!

Další novinkou je to, že od března je možné prostřednictvím našeho on-line katalogu Trituis využívat služby Metis. Je to název por-

tálového rozšíření, které umožňuje čtenářům prohledávat i externí fondy jiných knihoven. Metis je plně integrován do webového katalogu Tritia a umožňuje tak komfortní ovládání, na které jsou čtenáři zvyklí. Naši čtenáři tak mohou zatím na neomezenou dobu využívat elektronické knihy z produkce Městské knihovny v Praze a naučná videa z YouTube od různých vydavatelů.

Poslední novinka, která je určena těm opravdu nejmenším návštěvníkům naší knihovny a jejich rodičům, je domeček plný lepoporel! Děti si v něm mohou vybrat z bohaté nabídky knížek a zároveň si i trochu pohrát. Rádi bychom za jeho vyrobění poděkovali opravdu šikovným rukám a vstřícnosti pana Razáka, který dokázal z naší představy a poněkud neumělého prvotního náčrtu vyrobit něco tak dokonalého! Už se moc těšíme, až si nový dům zabydlí malí čtenáři!

Jana Jedličková,
Městská knihovna Mn. Hradiště

Březen, za kamna s jazzem, duben, vezmem i buben

S přicházejícím jarem bez ohledu na pandemickou situaci se nabízí trochu polaškovat s pojmem jazz a jeho širším významem. Přestože se pozornost hlavně mladých lidí upírá v hudbě obvykle zcela jiným směrem, jeví se mi jako zajímavé ozřejmit toto pro mnohé skoro cizí slovo a ukázat na jeho zajímavý původ.

Shoda původního významu slova „jazz“ se slovem „sex“ je velmi známá a rozšířená hlavně v raném období jazzu. Historický slovník amerického slangu z roku 1997 cituje jasně sexuální význam slova „jazz“ z roku 1918 a říká, že to byl pravděpodobně původní význam tohoto slova. I z tohoto pohledu je velmi zajímavý přístup frontmana světoznámé rockové kapely Rolling Stones Micka Jaggera, který říká:

„Rock and Roll (myšleno rocková hudba) je minulost opět a znovu přiváděná do oběhu. Rock je nemyslitelný bez jazzu, neboť jazz a vůbec černá hudba je hlavním pramenem rockové hudby, ale jazz může existovat bez rocku.“ Podobná sympatizující vyjádření je možné vysledovat u Luise Armstronga, Franka Sinatry,

Dukea Ellingtona a mnoha jiných světových osobností. Jinými slovy, všechno, co nám v televizních krimiálkách, velkoměstských výtažích, v hotelových prostorách, v supermarketech, v rozhlasové a televizní reklamě, slágrech a ve filmech zní vstřícně, podle čeho tancujeme, ať již salsa, rock, disco, hip hop atd., pokud to má nějaký tep, šmrnc, tlukot, rytmus, pochází samozřejmě z jazzu.

Pro nás, učitele hudby, se tak nabízí další možnost seznamovat zejména mladou generaci s tímto neprávem trochu opomíjeným žánrem, který si právem vydobíjí stále větší respekt na světových jevištích. Alespoň rámcová informovanost či teoretická povědomost o jazzu tak dnes již patří ke všeobecnému vzdělání.

*Milí jazzmeni a jazzušky,
spěchejte hned do zušky,
pak není vůbec těžká
ani konzervatoř Jaroslava Ježka*

František Kozderka,
ZUŠ Mnichovo Hradiště

Zpívat se sborem nejde přes žádnou online aplikaci. Zkusili jsme si to a museli na to jít jinak, říká sbormistryně Zvonků Alena Hejlová

Kdo by neznal Zvonky, dětský pěvecký sbor, jehož vystoupení jsou nedílnou součástí mnichovohradištské kulturní scény. Jak se sboru, který letos oslaví 34 let od založení, daří za současných mimořádných podmínek? Jak zkouší, když se zpěváci nemohou osobně potkávat? Co připravuje? A na co se těší? O tom všem jsme mluvili se sbormistryní Alenou Hejlovou, která v čele sboru od začátku stojí se svým manželem Ladislavem.

Otázka od Vladimíra Čermáka: Jak se vám dnes zkouší?

Špatně. Je to složité, zkoušíme se všemi sbory prostřednictvím programu Microsoft Teams. Zkoušky vypadají tak, že já s manželem a synem klavíristou jsme v ZUŠ v učebně před notebookem a zpíváme za klavírního doprovodu jednotlivé skladby, po částech, po jednotlivých hlasech, upozorňujeme na úskalí v intonaci, výslovnosti, frázování... Na monitoru počítače vidíme zpěváky otevírající pusy v prostředí domova, někoho nevidíme vůbec, protože nemá kameru. Všichni mají samozřejmě vypnuté mikrofony.

Kolik zkoušek v online prostředí jste potřebovali pro to, abyste zjistili, že všichni zpěváci nemohou mít zkrátka v jednu chvíli zapnutý mikrofon? Skutečně jste společnému zpěvu po síti dali šanci?

Věděli jsme hned od začátku, že zpívat najednou s celým sborem přes jakékoliv aplikace nejde. Aby to bylo zřejmé i dětem, zkusili jsme s velkými společně rytmické cvičení, s malými jsme si zazpívaly se zapnutými mikrofony. Všem bylo jasné, že tudy cesta nevede.

Do jaké míry dovedou dostupné technologie suplovat klasické zkoušky? Jde aktuálně především o setkávání a udržování dobré nálady, nebo je možné v omezené míře reálně pracovat na pěvecké technice sboristů a repertoáru?

Jde to do určité míry. Do klasické zkoušky mají online zkoušky daleko. Techniku jen připomínáme, snažíme se vše sami předvádět. Ale pravidelné zpívání je v této době nutné a pravidelná setkávání taky. Takže se snažíme normálně pracovat s velkými sbory, jen ve Zvonkách děláme dělené zkoušky. Na každý měsíc máme harmonogram zkoušek, jsme domluveni na repertoá-

ru, aby děti měly připravené noty. Repertoár, který jsme nacvičili na soustředění, jsme zatím zúžili na skladby vhodné pro zhruba hodinový koncert. Kdyby situace náhodou dovolila a třeba v červnu by se mohl nějaký uskutečnit.

Měly Zvonky během uplynulého roku nějaký delší výpadek zkoušení? Váhal jste, zda bude nutné se přesunout na internet, nebo jste na novou situaci reagovali obratem? Co se muselo změnit, aby zkoušky mohly pokračovat?

Školní rok jsme zahájili vystoupením na sousedské slavnosti. Pak jsme se začali připravovat na vánoční koncerty a do toho přišla karanténa. Nejdřív jsme čekali a doufali, že do Vánoc vše přejde. Pro sbory – od Kořat až po dospělé Continuo – jsme nahráli a nazpívali vánoční koledy, aby se všichni mohli připravit na Štědrovečerní zpívání. Na to nakonec nedošlo. Po Vánocích jsme už začali s online výukou.

Podobně jako takřka všechny kulturní organizace během posledního roku musely Zvonky čelit razantnímu útlumu činnosti. Na jaké akce byste se těšili nejvíce, pokud by rok 2020 nebyl rokem pandemie?

Hezkých akcí pro všechny sbory jsme měli plný kalendář. Moc jsme se těšili na koncertování v partnerském Erzhausenu, tam měly zpívat Zvonky i Continuo, Continuo se chystalo na festival do Itálie. Čtěl

jme obnovit festival Mnichovohradištská jarní písnička, měli jsme se spolupodílet na dalším ročníku celostátní akce Zpíváme pro UNICEF. Zrušili jsme také sborový ples.

Mnichovohradištská jarní písnička měla navazovat na starší ročníky, nebo půjde o nový formát? Přípravy jsou aktuálně zastavené?

Festival přesouváme na jaro 2022. Bude to 12. ročník a bude trochu jiná. Její poslední ročníky – festival se konal v letech 1993 až 2007 – mívaly čtyři koncerty ve čtyřech sobě jdoucích dnech, účastnilo se vždy kolem 20 dětských pěveckých sborů z celé republiky. Byla to hezká setkání, ale náročná. Nová podoba bude sestávat ze tří koncertů. Jeden bude pro přípravné dětské, druhý pro koncertní dětské sbory, třetí pro sbory dospělých. Proběhnou během jara ve zhruba týdenních odstupech, dva v sále Základní školy Studentská, jeden v kapli sv. Anny.

Zvonky nepřišly alespoň o letní „pro členy povinné“ soustředění v Rokytnici. Užili jste si ho?

Letní soustředění je nedílnou a nezbytnou součástí celoroční práce sboru. Nacvičíme tam většinu repertoáru a ve škole pak skladby pilujeme, řešíme detaily. O čas zpěváků mimo zkoušky se starají bývalí členové sboru, dnes členové Continua a ti vždy vymyslí táborovou hru, která se vine celým soustředěním. Mají skvělé nápady a vždy si soustředění opravdu užijeme.

Letos na podzim to bude 34 let od založení Zvonků, v jejichž čele s manželem od začátku stojíte. Jak moc určující pro vás založení sboru bylo? Tušíte, kdo by dnes byli manželé Hejlovi, kdyby nebyli sbormistry?

Ne, to opravdu netuším. Oba s manželem máme „sborovou minulost“, potkali jsme se ve sboru na pedagogické fakultě. Oba jsme sborovým zpěvem žili a založit dětský pěvecký sbor jsme chtěli hned po nastoupení do praxe. Což se také stalo.

Dočetl jsem se, že založení Zvonků v roce 1987 částečně nahrála politická poptávka – Mnichovo Hradiště dostalo založení pěveckého sboru jako politický úkol. Bylo to skutečně tak? Jak vzpomínáte na tehdejší nábor na základní škole?

Ano, dalo by se říct, že se poptávka hezky sešla s nabídkou. V okamžiku, kdy jsme chtěli sbor založit, přišlo město se stejnou myšlenkou. Šťastná shoda okolností. Konkurs se mi vybavuje docela přesně, proběhl na malém sále tehdejšího Klubu pracujících. Tehdy přišla snad celá 6. A z 1. základní školy a většina z příchodících byla přijata. Jména těch prvních si pamatuji dodnes a je hezké, že se někteří z nich později stali i našimi kamarády.

Zvonky urazily během let dlouhou cestu. Máte spočítáno, kolik zpěváků vašimi řadami prošlo?

Když měl sbor 30 let, snažila jsem se podle kronik zpěváky spočítat. Došla jsem zhruba k 500 zpěvákům, přesně to ale nevím.

Jak se dnes může zájemce stát členem Zvonků? Musí předem prokázat pěvecké dovednosti?

Do hlavního sboru konkurzy neděláme. Postoupit může jen zpěvák ze Zvonečků, který prokáže čistou intonaci, zvládá základy dechové techniky, správně artikuluje, zvládá dvojhlas s instrumentálním doprovodem i a capella, rozumí gestům sbormistra a reaguje na ně... Tyto a další dovednosti zpěvák získává postupně v Kořatech a Zvonečkách, do Zvonků se dostane nejdříve po pěti letech zpívání.

Koncertování je mnohdy spojené s cestováním do zahraničí. Kam až jste se se sborem podívali?

V lednu 2021 otevřel Kamelot novou rubriku, v níž nabízí rozhovory se zajímavými Hradišťáky a dalšími osobnostmi, které mají k Mnichovu Hradišti blízko. A proč právě štafeta? Protože zpovídaná osobnost v závěru rozhovoru vždy navrhne další osobu, se kterou následně redakce Kamelotu připraví rozhovor do dalšího vydání. A zpovídaný samozřejmě dostane možnost zeptat se dalšího „závodníka“ na to, co ho bude zajímat.

Dosavadní účastníci Mnichovohradištské štafety: Ondřej Lochman - Eva Hajzlerová - Vladimír Čermák

A máte nějaké místo, kam byste se podívat chtěli?

Nejčastější destinací bylo Německo. Od roku 1995 jsme jezdili do Ober-Ramstadtu a Modau u Frankfurtu nad Mohanem, Hirschfeldu, Dieburgu, v posledních letech do partnerského Erzhausenu. Nezapomenutelné jsou dvě cesty do švýcarského kantonu Wallis. Soutěžili jsme také na Slovensku v Bratislavě. Poslední zahraniční akce byl festival Alta Pusteria v Itálii v červnu 2019. Tam bychom se moc rádi v budoucnu vrátili.

Zvonky mají v Čechách dobré jméno. Úspěšnou reprezentaci města Mnichovo Hradiště ocenilo v roce 2017 dokonce cenou města pro vás a vašeho muže. Jakého oborového ocenění si ale vážíte za těch více než 30 let nejvíce?

Mezi všemi cenami a oceněními, které jsme za ta léta získali na soutěžích a festivalech, žádné nevyčnívá. Nejvíce si vážím právě oceně-

ní města pro nás a děti za úspěšnou reprezentaci města Mnichovo Hradiště. Ale velkým oceněním pro nás je také vždy potlesk na konci každého vystoupení či koncertu. A úplně nejvíc usměvavé tváře posluchačů či usazené oči maminek a babiček, pyšných na svoje děti či vnoučata. A je jedno, jestli je to Kotě, Zvoneček nebo Zvonek.

Mohl bych se zeptat na vaši nejsilnější vzpomínku spojenou se Zvonky?

Se zpívajícími dětmi trávíme spoustu času a zážitků je nepřeberné množství. Ráda vzpomínám na vyhlášení výsledků soutěží. Děti sedí v hledišti, přichází porota a napnuté děti z nich nespustí oči. Pak se ozve: „... a Zvonky z Mnichova Hradiště si odvázejí... zlaté pásmo“. Následuje gejzír radosti, objímání, rozesmáté oči hledající nás sbormistry. Na to by se dalo dívat pořád.

Martin Weiss

Zatím poslední zahraniční štací Zvonků byl v červnu 2019 festival v severoitalském Alta Pusteria. Zvonky se těší, že se sem v budoucnu opět podívají.

Zápis do mateřské školy bude v květnu, elektronicky proběhne také zápis prvňáků

Jarní měsíce jsou tradičně spojené se zápisem dětí do mateřských a základních škol. Také letos budou mít vzhledem k trvající pandemii covidu a mimořádným opatřením podobný průběh jako před rokem.

Zápis dětí k předškolnímu vzdělávání do Mateřské školy města Mnichovo Hradiště pro školní

rok 2021/2022 bude vzhledem k mimořádným okolnostem probíhat distančně – bez přítomnosti rodičů – a to ve dnech 4. až 12. května. Zápis probíhá na jednotlivých školách, tedy v Mírové ulici čp. 638, v Jaselské ulici čp. 1238 a ve Veselé ve Školní ulici čp. 70. Od 19. do 30. dubna mají rodiče možnost vyzvednout si

připravený balíček s informacemi a tiskopisy k zápisu. Všechny podrobné informace včetně tiskopisů budou také zveřejněny od 19. dubna na webových stránkách mateřské školy.

Zápis do prvních tříd mnichovohradištských základních škol proběhne v obou školách v termínu od

1. do 16. dubna, a to jako v minulém roce – elektronicky a bez dětí. Podrobné informace k zápisu najdete na internetových stránkách Základní školy Sokolovská (www.1zsmh.cz/zapis-do-1-trid) a Základní školy Studentská (www.2zsmh.cz).

Martin Weiss

Webináře prověřily připravenost budoucích prvňáčků

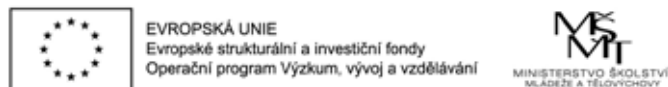

Již je jisté, že stejně jako v loňském roce se i letošní zápisy předškoláků ponesou v duchu online. V průběhu března se mateřské školy uzavřely úplně, jsme proto rádi, že jsme prostřednictvím projektu mohli alespoň částečně rodičům vynahradit přípravu, které se jejich předškolákům běžně dostává zejména v průběhu docházky do posledního ročníku mateřské školy. Cílem webinářů s jednotným názvem Společně zvládneme první třídu bylo podpořit školní zralost dětí. Mimořádně heslem lektorky Mgr. Hany Otevřelové, speciální pedagožky a rodinné terapeutky, je „edukovaný rodič je podporující rodič“. Rodiče předškoláků z celého Mnichovohradištska tak získali možnost stát se edukovanými rodiči, a to díky úvodnímu teoretickému webináři a následně i druhému praktickému, v rámci kterého si jejich dítě mohlo vše podstatné vyzkoušet na vlastní kůži.

Pro vstup do první třídy základní školy by mělo být dítě dostatečně zralé, a to v oblasti sociální a pra-

Svého webináře se dočkali i naši předškoláci.

covní, po fyzické stránce i co se týká školské zralosti. Zvládne dítě odloučení od matky? Je samostatné, umí dokončit činnost, prohrát? Zvládá sebeobsluhu? Umí se dobře prosadit? Pokud ano, je dostatečně sociálně i pracovně zralé. Fyzickou zralost nejlépe posoudí pediatr – dítě absoluuje povinné pravidelné prohlídky, je o něj v tomto ohledu tedy dostatečně postaráno. Mimořádně věděli jste, že jedním z fyzických znaků zralosti je například i to, že dítěti vypadnou první zuby?

V rámci webináře jsme se věnovali školské zralosti, tedy schopnostem, které u dítěte průběžně dozrávají. Na jeho inteligenci, která je daná, následně ve škole dosednou dovedností, jako je čtení, psaní

a počítání. Pro školu nejdůležitější je zraková a sluchová oblast. Na zrakovém odlišování detailů totiž staví čtení, ale i psaní a počítání. Skvělé jsou pro to například úkoly, ve kterých hledáte na dvou podobných obrázcích rozdíly. Navíc si na tomto úkolu procvičíte i koncentraci dítěte. Nebo si s dětmi zahrajte pexeso, výborně si tak procvičí zrakovou paměť. Úkolů pro trénink zrakové oblasti je samozřejmě nepřeberná řada, toto jsou pouze dva zajímavé tipy na aktivity, které jistě s dětmi čas od času zažíváte také.

Sluchové vnímání je pro školu neméně důležité. Rozliší vaše dítě krátké a dlouhé hlásky? Měkké a tvrdé? Určí první hlásku ve slově? Nebo poslední? Rozloží slovo na

slabiky? Důležité je trénovat i sluchovou paměť, například prostřednictvím hry Přijela babička z Číny a přivezla nám...

Své místo má též procvičení orientační oblasti. Orientuje se dítě na vlastním těle? V rodině? Ve vnějším prostředí? Orientuje se na ploše? Rozumí pojům nahoře, dole, vlevo, vpravo? Pozná základní geometrické tvary? Má představu o množství? Jde vlastně o velmi důležitý trénink předmatematických představ. Procvičovat s dítětem je třeba i správné sezení na židli u pracovního stolu, správné držení tužky...

Všechny tyto oblasti jsme s lektorkou jednak teoreticky prošli, jednak měly děti v praktických webinářích možnost si vše vyzkoušet – rodiče díky tomu mohli vidět své dítě „v akci“. Děti se do webinářů velmi snaživě zapojovaly, ocenily i samotnou lektorku, již označili za „výbornou paní učitelku“. Věřím, že není pro lektora větší pochvaly! Pokud si nejste jisti školskou zralostí svého dítěte, zkonzultujte ji s jeho učitelkami z mateřské školy. Ony výborně vědí, jak si dítě stojí, vidí ho v čase, v kolektivu. Držím palce všem předškolákům, aby byl jejich podzimní nástup do školních lavic pohodový a hlavně reálný (nikoli online).

Markéta Tomášová,
MAP II Mnichovohradištsko

Modrý kámen: vlnu covidu vystřídala vlna solidarity

Zhruba od poloviny ledna do poloviny února jsme se vinou koronaviru potýkali s nedostatkem personálu, přísnými izolačními opatřeními a bohužel také s úmrtími klientů. Díky brigádníkům a dobrovolníkům, kteří se přihlásili na naše výzvy, jsme akutní fázi nákazy v našem domově zvládli. Do zcela normálních kolejí jsme se však bohužel dosud nedostali. Preventivní opatření stále trvají, situace se podepsala na psychice našich zaměstnanců a stále je všudypřítomná nejistota, co bude dál.

O to více nás potěšila vlna solidarity občanů, firem a dalších institucí nejen přímo z Hradiště, ale i širšího okolí. Ovoce, vitamíny, občerstvení všeho druhu, květiny, obrázky, knihy, omalovánky, videa, pozdravy, ale i drobné finanční dary. To vše nám, tedy našim zaměstnancům i klientům, pomáhalo a dosud pomáhá nabírat psychické i fyzické síly.

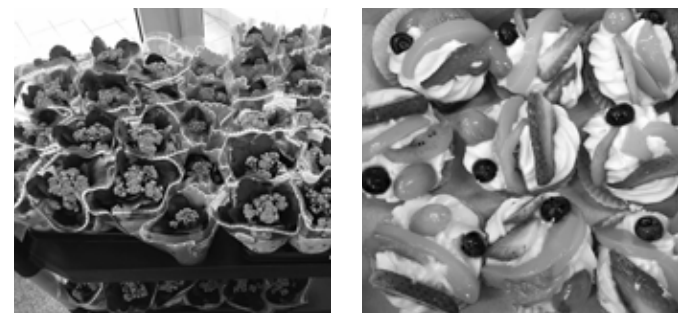
Svými dary nám pomohli: he-rec Ota Jiráček s manželkou, město Mnichovo Hradiště, Muzeum mės-

ta Mnichovo Hradiště, Zoo Praha, Aranžérský ateliér Fantazie (Veronika Zlatušková), Denní centrum pro seniory Jizera, Nábytek HONZA, Katka Maxová (DMO Pobyt, z. s.), Daniela Hypšová (Nezávislý chovatel'ský klub Mladá Boleslav), Zuzana Kodrlová Zelenková (Boleslavský deník), děti z Mateřské školy Mírová, Cukrárna Za Rohem, TĚŽEX (Luboš Dvořáček), Pavel Břicháček, Draho-slava Vlásková, Vladimíra Hozáková, Fairtrademarket.cz, mnozí rodin-ní příslušníci našich klientů i občané, kteří si nepřáli být jmenováni.

Ještě jednou děkujeme všem, kdo jste na nás mysleli a myslíte v těchto těžkých chvílích, ať již formou pomoci v akutní provozní krizi, či psychickou a symbolickou podporou v období následném.

Děkujeme i všem našim zaměstnancům za toto mimořádně náročné období, ve kterém s velkým nasazením, péčí a laskavostí dělají svoji náročnou práci.

Petr Novák,
Domov Modrý kámen

Klauni z mateřské školky pro Domov Modrý Kámen

Veřejnou výzvu, která přišla v této nelehké době z Domova Modrý kámen, udělat radost a pomoci seniorům i zaměstnancům jsme přijali. Jak ale udělat radost, když jsme s dětmi nemohli vyrazit na návštěvu?

Ještěže ve školce máme šikovné ruce, co rády tvoří. Společně jsme vyrobili veselé klauny, které jsme s motivačními hesly poslali rozdávat radost. Věříme, že klauni vykouzlili úsměv na tváři a pomohli všem tyto nelehké chvíle zvládnout.

Karolína Marešová,
Mateřská škola Mírová

Projekt IT pro děti: víte o školákovi, kterému chybí výpočetní technika potřebná pro online výuku?

Projekt IT pro děti, který je určen na pomoc dětem ze znevýhodněných rodin, vznikl pod hlavičkou obecně prospěšné organizace Women for Women. Organizace ve spolupráci se základními školami a dalšími partnery pomáhá zajistit počítače, notebooky, tiskárny, internetové připojení a další software, aby se dětem dostalo v rámci distančního vyučování plnohodnotného vzdělání. Projekt navazuje na již sedmiletou zkušenost s programem zajišťování

obědů pro děti ze sociálně slabých rodin.

O dar se mohou přihlásit žáci 5. až 9. tříd základních škol, kteří jsou již registrováni v projektu Obědy pro děti. Pomoc je adresná a výběr konkrétního žáka musí potvrdit škola, kterou dítě navštěvuje. S ohledem na velký zájem může být do každé rodiny poskytnut pouze jeden dar.

Škola musí u vytipovaného dítěte také potvrdit studijní potenciál

a předpoklad, že ho rodina bude při distanční výuce podporovat. Vybraný žák nesmí mít zásadní vzdělávací problémy, neomluvené hodiny ani kázeňské přestupky.

Zájemce z řad rodičů, žáků, studentů, škol, ale i širší veřejnosti, kteří potřebují pomoc, nebo kteří naopak mohou pomoci, ať už poskytnutím staršího vybavení nebo se zvládnutím distanční výuky celkově, nyní nově sdružuje také facebooková skupina Nejen IT pro děti.

Základní postup pro přihlášení do projektu IT pro děti najdete na www.women-for-women.cz v sekci Projekty.

V rámci Mladoboleslavského regionu obecně prospěšnou organizaci Women for Women podporuje společnost ŠKODA AUTO, mezi jejíž hlavní priority na poli společenské odpovědnosti firem patří podpora znevýhodněných dětí ve vzdělávání.

Michaela Celárková

Zveme vás na prohlídku Domova Modrý kámen

Máte vy nebo vaši rodinní příslušníci zájem o naše služby a chcete předem vidět, jak to u nás vypadá? Osobní návštěvy jsou v současné době v sociálních zařízeních omeze-

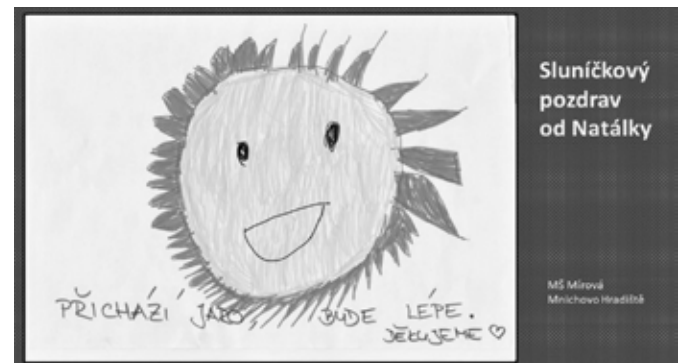
ny, ale našim domovem se můžete procházet i virtuálně. Odkaz na virtuální prohlídku najdete na internetové stránce www.modry-kamen.cz v levém sloupci. (pn)

Sluníčkové pozdravy do boleslavské nemocnice

Děti ze třídy Hruštička v rámci distanční výuky vytvořily sluníčkové pozdravy pro lékaře a sestřičky z mladoboleslavské Klaudiánovy nemocnice. Přejeme všem pracovníkům hodně sil v této nelehké

době. Věříme, že sluníčka zahřejí a vykouzlí úsměv na tváři, přivolají jaro a teplo spálí všechny ošklivé viry.

Za Mateřskou školu Mírová
Nada Kudrnáčová

Staňme se patrony laviček v okolní krajině

Je to již možná dvě desetiletí zpátky, kdy jsem při svých prvních toulkách v Německu narazil na lavičku se štítkem, na němž bylo nějaké jméno. Ať už jednotlivce, rodiny či spolku. Takové lavičky jsem potkával i nadále, procházející různé kouty a různé spolkové země našich západních sousedů. Dlužno podotknout, že snad na každém místě s pěkným výhledem bylo posezení. Kolikrát jsem na to zavzpomínal, toulaje se naší krajinou, aniž bych v přírodě narazil byt jen na jedinou lavičku. Ano, světovou výjimkou jsou přístřešky s posezením, jež budují Lesy ČR, a několik málo míst, kde za zřízení laviček stojí místní spolky. A jak vypadá situace v okolí Mnichova Hradiště?

Máme kolem sebe nádhernou krajinu, Příhrazské skály s vrchem Mužský, na severním obzoru Ještědsko-kozákůvský hřbet, za nímž vykukuje panorama Jizerských hor a Krkonoš. Na západě se pak nad rovinu vypínají sopečné vrcholky Ralska či Bezdězu. Je zde spousta míst, která na tyto scenérie nabízejí krásný výhled. Ale jen zřídka si můžete sednout, na chvilku si odpočinout, dopřát si svačinu či jen

se zaposlouchat do blízkých zvuků přírody a sledovat dálky před sebou. Jsem tedy moc rád, že díky aktivitě mnichovohradištského Klubu českých turistů a Jednoty bratrské Mnichovo Hradiště se rozvíjí projekt, který si klade za cíl do okolí našeho města lavičky umístit. Samozřejmě náklady na výrobu i následnou péči neumožňují ani jednomu subjektu pořídit větší množství laviček na vlastní náklady. Tak jsme se rozhodli jít cestou běžnou na západ od nás, tedy nabídnout lavičky k adopci. Tím se dostávám k jádru tohoto článku: pokud se i vám líbí myšlenka umístění laviček do krajiny kolem nás, můžete se stát jejím patronem. I vám bude umístěn na lavičku štítek

s vaším jménem, jménem rodiny, názvem vašeho spolku či firmy.

Během dubna se objeví první dvě lavičky v přírodě, ta Klubu českých turistů u zelené turistické značky vedoucí na Káčov a druhá, Jednoty bratrské, na cestě z Dobré Vody k horním přestavlickým rybníkům. Právě truhlářský kroužek Jednoty bratrské pod vedením manželů Novákových bude lavičky vyrábět a další tři roky se starat o jejich údržbu. Štítek se jménem patrona, který uhradí náklady na výrobu a údržbu, pak dodá ze své 3D tiskárny zcela nezištně Pavel Rak z Kláštera Hradiště nad Jizerou. Cena jedné lavičky je šest tisíc Kč. Všem lidem, kteří se doposud této výzvy chopili, moc

děkuji a ty, kdo by se chtěli do akce zapojit, odkazují na webové stránky www.jbmh.cz/lavicky, kde se dozvíte více, včetně vybraných míst, které jsme pro umístění laviček vytipovali. Samozřejmě můžete přijít i s vlastním místem, blízkým svému srdci, jen musí být vždy vyřešeny majetkoprávní záležitosti a majitel pozemku musí s umístěním lavičky souhlasit. Na závěr doufám, že pořídíme-li si takto lavičky sami, budeme se o ně i ohleduplně starat, stejně jako o jejich okolí. Vše, co si člověk k místu posezení přinese, si určitě zvládne i odnést. Jen tak si užijeme hezké prostředí v sepětí s okolní přírodou.

Lukáš Umáčený

Kousek zdraví z přírody

Infekční onemocnění covid-19 již zasáhlo řadu sociálních zařízení pro seniory v naší republice. A právě senioři jsou tou nejzranitelnější skupinou, protože koronavirus nás nejsilněji může postihnout, pokud máme přidružené nemoci, které nejčastěji patří k vyššímu věku. Se složitou situací způsobenou tímto onemocněním se v posledních týdnech vyrovnává také Domov Modrý kámen, poskytovatel sociálních služeb pro seniory v Mnichově Hradišti. A protože i malá laskavost může být symbolem toho, že v této nelehké době nejsme na boj s pandemií sami, připojili jsme se k výzvě, aby-

chom podpořili a posílili psychické síly obyvatel i zaměstnanců Domova Modrý kámen.

Denní centrum pro seniory Jizera připravilo symbolický „kousek zdraví z přírody“ pro zaměstnance Domova Modrý kámen – jako poděkování za toto mimořádné náročné období, ve kterém s velkým nasazením, péčí a laskavostí dělají svoji náročnou práci. Jsme rádi, že jim námi vyrobené voňavé bylinkové balzámy a krémy udělaly radost.

Veronika Vynikalová,
Denní centrum pro seniory Jizera

Náruč je sice „lock“, ale rozhodně ne „down“

Co horšího může postihnout komunitní centrum než dlouhodobá nemožnost osobního setkávání. Přes to všechno se snažíme, aby Náruč neztratila s rodinami kontakt, aby stále fungovala jako studnice nápadů, co podniknout s malými prcky v izolaci, jako útočiště, když jsou rodiče bezradní, jako tlumočník toho, jaké následky doba covidová vnáší do rodinných životů...

Naše největší obavy z počátku roku – totiž zda letošek utáhneme finančně – se naštěstí nepotvrdily. Aktuálně nám udělaly radost výsledky dotačního řízení v rámci programu Rodina a ochrana práv dětí ministerstva práce a sociálních věcí. Děkuujeme, že se k rodinným centrům ministerstvo neobrátilo zády, bereme to jako ocenění naší uplynulé práce a zároveň jako závazek pro tu budoucí. Naštěstí po zkušenosti z loňského roku jsme projekty na ten letošní plánovali s předpokladem, že ne vše se odehraje kontaktní formou a minimálně první kvartál budeme ještě odkázáni na virtuální prostor.

Co se tedy nyní za zavřenými dveřmi Náruče odehrává – ať už v Turnově nebo v Mnichově Hradišti?

Tělocvična Náruče se proměnila ve sklad dětských věcí.

Začátkem února jsme náš program zarámovali do takzvaných Misí týdne. Každý týden je přichystána tematická mise s třemi novými úkoly. V pondělí a ve středu jsou našimi lektorkami připraveny aktivity pro rodiny s nejmenšími dětmi (většinou videa) – střídá se pohyb, zpívání a i jednoduchá kreativní dílnička. V pátek je pak zveřejněno putování – první dvě byla formou tras s předem nachystanými stanovišti (Putování za Paní Zimou do Dolánků a Putování po stopách zvířátek v Záhořicích). Další plány na trasy nám bohužel

zhatilo omezení pohybu mezi obcemi, nicméně i s tím jsme si poradili a vymýšlíme venkovní aktivity tak, aby se daly podniknout v podstatě kdekoli (například hra Bingo). Naše týdenní mise (a hlavně putování) se setkaly s velkým ohlasem – je vidět, že rodiny s malými dětmi oceňují, když se jim v těchto dnech nabídne nějaká struktura, cíl, téma. Aktuální mise je zveřejněna vždy na titulní stránce našeho webu nebo na Facebooku.

Mimo mise týdne připravujeme videa s cvičením a zpívkami i v Mnichově Hradišti. Samozřejmě se maminky z Hradiště mohou dívat také na videa, která vznikají v Turnově, a naopak.

Nadále se snažíme pomáhat sólo rodičům a dalším potřebným rodinám, které se na nás obrazejí. Stejně jako na podzim jsme díky sbírce zaplnili tělocvičnu dětským oblečením, potřebami a hračkami, které distribuujeme dál. Pochvaluje si spolupráci se sociálním odborem městského úřadu a dalšími organizacemi, které na nás odkazují. Sbírkové akce nejsou jen solidární, ale také ekologické.

Nepolevuje ani naše odborné zázemí. Hned od ledna konzultují o sto šest zejména dětské psycholožky – a není divu vzhledem k záležitosti na dětské duši, kterou s sebou izolace přináší. V souvislosti s tím máme radost, že jsme byli přizváni do krajské pracovní skupiny pro péči o děti s duševním onemocněním nebo ohrožené jejich vznikem, která je součástí plánované reformy péče o duševní zdraví.

Velkou výzvou jsou tyto dny pro naši sekci náhradní rodinné péče, protože pracovníci jsou zvyklí na úzký kontakt s rodinami a dětmi, vzdělávání pěstounů probíhalo vždy osobní formou, několikrát do roka se vyjíždělo na intenzivní vzdělávací víkendy. To vše se muselo nyní osekát na nezbytně nutné. Na druhou stranu se zjistilo, že webináře a podobné formy podpory pěstounům se mohou do budoucna stát jednou z alternativ, jak se vzdělávat v klidu domova.

V následujících dnech a týdnech budeme nadále přizpůsobovat svou činnost aktuálním opatřením, některé besedy proběhnou opět formou videopřednášek. Přípravu-

jeme také on-line variantu oblíbené přípravy pro budoucí prvňáčky – Veselé školíčky, kterou bychom měli spustit okolo Velikonoc.

Jsme si vědomi toho, že nejsme žádní internetoví profíci a performeři, ale snažíme se – moc nás hřeje, když nám rodiny dávají zpětnou vazbu. Záleží nám také na tom, aby byly aktivity maximálně dostupné – a zatím tedy nejsou zpoplatněny. Těšíme se na osobní setkání a doufáme, že to bude dříve, než na letním pobytu v Pleskotech!

Anna Bergerová,
Centrum pro rodinu Náruč

Kontakt

Telefon:
775 964 312 (Anna Bergerová)

E-mail:
naruc@naruc.cz

Web:
www.naruc.cz

Facebook:
www.facebook.com/NarucTurnov/

Zápis do Kohoutku

Z důvodu koronavirové pandemie bude zápis do Kohoutku pro následující školní rok probíhat bez osobní konzultace, pouze elektronickou formou. Přihlášku stáhnete na našem webu <http://kohoutek-mh.cz>. Následně je nutné ji vyplněnou do 30. dubna odeslat na mail info@kohoutek-mh.cz.

Předpokládáme, že přijímat budeme i děti, které v průběhu roku 2021 dovrší věku dvou let. Bližší info na tel. 724 192 819 poskytne ředitelka dětské skupiny Mgr. Bc. Jana Štátná.

Jana Štátná,
Dětská skupina Kohoutek

POMOC SENIORŮM

DENNÍ CENTRUM
PRO SENIORY
JIZERA, z. s.

Aktuálně poskytujeme seniorům mimo jiné také tyto služby:

- nákup a donášku potravin, drogerie a dalších věcí
- vyzvednutí léků v lékárně a pomoci se zařízením e-receptu
- pomoc s registrací na očkování proti COVID-19
- trénování paměti „cvičení na doma“, pracovní listy pro udržení v aktivní psychické kondici
- poradenství a sociální kontakt
- venčení psů, nákup krmiva pro domácí mazlíčky.

Potřebujete pomoc s registrací při očkování proti COVID-19?

JSTE SENIOR 70+?

VÍTE O NĚKOM VE VĚKU 70+, KDO BY POTŘEBOVAL PODPORU A POMOC PŘI REGISTRACI K OČKOVÁNÍ?

Můžete nás kontaktovat na tel. 725 787 577. Spojíme se s Vámi a zařídíme vše potřebné.

tel. 725 787 577 / Boleslavská 586, Bakov nad Jizerou / Družstevní 1451, Mnichovo Hradiště / www.dcjizera.cz

KOMENTÁŘE A NÁZORY

Reakce na článek Muzeum: vize, nebo utopie?

V minulém čísle Kamelotu se autor výše zmíněného textu pan Jiří Kurzveil velmi kriticky staví k myšlence přestěhování městského muzea do budovy hotelu U Hroznu, tedy tématu, které se nás, pracovníků muzea, bezprostředně dotýká, proto považujeme za vhodné na článek reagovat. Na úvod musíme předeslat, že je velká škoda, že pan Kurzveil odmítl naše pozvání k osobnímu setkání, když telefonicky sháněl informace o muzeu. Myslíme si, že by popovídání si o celé otázce bylo jistě přínosné a nemuseli bychom si vyměňovat názory v tisku.

Nebudeme vyvracet všechna autorova sdělení, to je opravdu spíše záležitost rozhovoru, jenom bychom chtěli upozornit na několik zásadních skutečností, ve kterých se autor mylí a které s největší pravděpodobností vyplývají z neznalosti věci, nezasevěčeného či zcela subjektivního pohledu.

Jedná se především o autorovo tvrzení, že není vhodné přemístit muzeum z objektu zámku, protože právě toto umístění zajišťuje muzeu návštěvníky. Situace je zcela opačná. Většina turistů nerozlišuje, že v zámku vlastně sídlí dvě instituce, ač máme v místech, kde nám to bylo umožněno, umístěny poutače. Po vstupu do zámeckého areálu jsou turisté směrovkami vedeni k „centrální pokladně“, myšleno ovšem zámecké. Zde jim jsou nabídnuty tři prohlídkové okruhy. Většina návštěvníků si zvolí jeden, menšina dva, oba s téměř hodinovým výkladem. Málokdo, i když zaregistruje, že v budově sídlí také muzeum, má pak ještě chuť na další prohlídku, zvláště v situaci, kdy v areálu zámku nemá možnost odpočinout si v restauraci či kavárně, jak je běžné jinde. To vše umocňuje ještě skutečnost, že případný zájemce o návštěvu muzea musí po zámecké prohlídce opustit budovu, a chce-li navštívit muzeum, musí zazvonit a čekat, až pro něho z druhého patra přijde. Většina turistů tedy celkem pochopitelně po prohlídce zámeckých expozic odchází pryč, většinou i odjíždí z města.

Domníváme se, že umístění muzea na náměstí by do centra města přivedlo jednak turisty, kteří

by měli důvod se sem podívat, jednak by bylo vhodnější i pro návštěvu školních tříd. Podle slov vyučujících víme, že právě značná vzdálenost zámku je to, co je od návštěvy muzea často odrazuje. V neposlední řadě by určitě přišlo i více místních, zvláště starší generace, pro které je to „do zámku daleko“.

Jen na okraj, v budově hotelu Hrozen se počítá s umístěním informačního centra i se zachováním gastronomického provozu a předpokládá se, že návštěvník muzea by měl také možnost si prohlédnout radniční věž.

Umístění muzea na zámku má i řadu dalších nevýhod. Musíme respektovat poměrně přísná a provozu muzea nevyhovující pravidla. Pokud bychom měli vlastní objekt, mohli bychom například mít celoroční provoz, nejen sezónní jako zámecké objekty. Stejně tak by nebylo nutné mít zavřeno v pondělí, jak je nám nařízeno nyní. Právě v době mimo hlavní turistickou sezonu by bylo možné pořádat přednášky, besedy či další akce pro veřejnost, tedy to, co v současné době nelze a na co ani nemáme prostory. Nebudeme už zmiňovat další problémy, které s umístěním v zámku souvisí, ale věřte, že jich není málo.

Autorova informace o tom, že by se muzeum mohlo přestěhovat do přízemí zámecké budovy do prostor po bývalém archivu, není nová. Existovala už před cca 20 lety, dokonce byla už vypracována studie proveditelnosti. Pokud ji autor zná, jak uvádí, jistě ví, že už tehdy za velký problém tohoto prostoru byla považována vlhkost místnosti. Nevíme, jak pan Kurzveil došel k částce šest milionů korun za případnou úpravu těchto prostor, uvedená studie se o finančních záležitostech nezmiňuje. Nejpodstatnější však je, že toto přemístění by problémy muzea nevyřešilo. Autor kritizuje vedení města za nehospodárnost. Bylo by tedy podle jeho názoru hospodárné, kdyby město investovalo nemalé peníze do cizího objektu? Není lepším hospodářem, když peníze vloží do zhodnocení majetku svého? Co se finančních otázek týká, také roční nájemné, které platí město Národnímu památ-

kovému ústavu, činí letos téměř 190 tisíc Kč a postupně se zvyšuje, není úplně zanedbatelnou částkou, také by možná bylo hospodárnější vkládat tyto peníze do provozu některé městské instituce.

Mrzí nás skutečnost, že se autor vyjadřuje v tom smyslu, že muzeum není populární, má malou návštěvnost, a tak je vlastně investice města do muzea zbytečná a muzeum je pro městský rozpočet pouze přítěží. Ano, návštěvnost muzea se pohybuje průměrně kolem čtyř tisíc návštěvníků ročně. Srovnávat ji s dvacetitisícovou návštěvností zámku nelze, protože otázka návštěvnosti není při hodnocení pamětových institucí tím nejpodstatnějším kritériem. Možná by se mohl autor zajímat také o stav sbírek, jejich obohacování a udržování a v neposlední řadě o to, v jakých podmínkách muzejníci pracují. Ty jsou skutečně velmi špatné (nemáme místo pro depozitáře, předměty jsou uloženy v historických skříních a truhlách, což je proti předpisům, nemáme sklad pro vitríny a další předměty k výstavám, nemáme knihovnu, badatelnu, nemáme místnost pro pořádání akcí pro veřejnost..., sociální zařízení je umístěno v jednom prostoru s kuchyňkou, kde je zároveň uloženo vybavení pro úklid i nářadí pro drobné opravy atd.), ale snad i přesto je naše práce vidět – v programech pro školy, kterých se vždy účastní několik stovek dětí, v akcích pro veřejnost, například v muzejních nocích, přednáškách či besedách ve Volnočasovém centru, virtuálních procházkách v městském kině a snad i v zajímavých článcích v Kamelotu, příspěvcích na webu a facebooku.

Zároveň se autor ale dovolává zakladatelů muzejního spolku, „nadšenců a dobrovolníků“, kteří by podle jeho názoru nesouhlasili s „nehospodárným rozhodováním“. Zde se pan Kurzveil velmi velmi mylí. Kdyby znal alespoň některé z archivních dokumentů, věděl by, že bývalí členové spolku (a byli to většinou vážení občané města, protože být členem muzejního spolku bylo věcí cti) vlastně neustále usilovali o to, aby muzeum mělo samostatnou budovu. Jsme naprosto přesvědčeni o tom, že přestěhová-

ním muzea do vlastní budovy na náměstí by se splnil jejich velký sen a cíl jejich mnohaletého snažení. Ale nemusíme chodit tak hluboko do minulosti. Paní Hana Báčková, která vedla muzeum téměř 40 let (1966–2005), napsala řadu výzev a proseb na vedení města, aby se muzeum ze zámku odstěhovalo, tehdy například do rodného domu Jana Švermy či kamkoliv jinam do města. I já jsem se od svého nástupu před 15 lety několikrát účastnila jednání rady města o situaci v muzeu, kdy se řešila možnost přestěhování. I když byla dobrá vůle, prostě nebylo kam muzeum přesunout. Současný starosta Ondřej Lochman jednal s několika soukromými majiteli o možném odkoupení jejich domů pro muzeum, ale bez úspěchu. Proto, když se objevila možnost koupit hotelu Hrozen, situace se zcela změnila...

Autorovo konstatování, že přesun muzea je utopie stejná „jako zařídit v létě veřejné kluziště na nedalekém Žabakoru“ se nám zdá až urážlivé. Architektonická studie umístění muzejních expozic v Hroznu se připravuje, s panem architektem jsme v kontaktu a dobře se s ním spolupracuje.

Také některá další autorova vyjádření nejsou tak úplně pravdivá, například ta, týkající se spolupráce města se zámkem. To už je ale jiná kapitola, snad jenom na okraj stojí zato připomenout, že od pořádání Valdštejských Vánoc v areálu zámku ustoupilo město poté, když byly správou zámku sděleny finanční požadavky za pronájem areálu. To je také příspěvek k tématu hospodárnosti či nehospodárnosti vedení města.

Na závěr ještě konstatování. Je podle našeho názoru dobře, když se občané zajímají o městské finance a působení městských institucí a mají možnost se k nim vyjádřit. Článek uveřejněný v březnovém Kamelotu však obsahoval velké množství informací zkreslených. Znovu opakujeme, je jen škoda, že autor před jejich zveřejněním čerpal z různých zdrojů, jen osobní setkání s námi odmítl.

Jana Dumková, Karel Hubáč

Změna na desítky let – zajímejme se o ni!

Vzdělání je důležitá hodnota pro většinu z nás. Po přečtení březnového Kamelotu, konkrétně článku „Žáků bude víc a víc, školy proto čekají velké změny“, jsme mohli získat dojem, že vedení města klade právě na tuto oblast, přesněji řečeno na prostorové podmínky budov, v nichž se základní vzdělávání v Mnichově Hradišti odehrává, velký důraz.

Článek možná vyvolal v nejednom čtenáři pocit, že připravovaný investiční záměr je dobře promyšlený, časově i organizačně vhodně rozvržený, detailně diskutovaný a že díky tomu nebude pro město problém v nadcházejících letech tyto investice v souhrnné výši 670 milionů korun zvládnout. Nejenže jde o opravdu velkou a velmi nákladnou akci, ale hlavně – navrhované přístavby, dostavby či úpravy okolí škol ovlivní kvalitu prostředí, v němž se vzdělávání odehrává, na celá desetiletí. Odpovídá tomu ale péče, která byla přípravě dokumentu věnována, či samotný výsledek, tedy Koncept možného rozvoje prostorové kapacity základních škol v Mnichově Hradišti?

Člověk by měl po přečtení článku v minulém Kamelotu skoro jásat. Podle něj i výše zmíněného dokumentu se totiž školám přece jen věnuje patřičná pozornost. Začalo se myslet na to, že je vhodné, aby se naše děti učily v kolektivu pouhých dvaceti čtyř žáků, respektive dvaceti šesti na druhém stupni. Že je dobré začít řešit přibývajících počty dětí na základních školách. A že je především nutné najít vhodné řešení pro již přesluhující pavilon u ZŠ Sokolovská. To jsou jen tři z mnoha palčivých problémů, které jsou spjaté s prostorovými možnostmi škol v našem městě. Proč tedy nejásat, když se město rozhodlo vytvořit koncepci rozvoje školských budov a podle slov vedení města se tématu dva až tři roky věnovala pracovní skupina k tomu zřízená? Proč je třeba naopak nad materiálem přemýšlet a věnovat mu zvýšenou pozornost?

Když se totiž s vytvořeným dokumentem blíže seznámíme, zjistíme, že plán má nemálo otazníků, vzbuzuje pochybnosti a působí dojmem, že byl šit horkou jehlou. Je opravdu nutné pustit se do realizace hned teď, tedy bez širší diskuse, která by velikosti zamýšlené investice a především důsledkům, jež v dlouhodobém horizontu přinese, odpovídala? Doposud se k dokumentu, na jehož základě už (podle zmíněného článku) pravděpodobně běží přípravné práce, vyjadřilo velmi málo osob, jimž může významně zasáhnout do života. Přitom si vzpomeňme na to, jak byla přizvána veřejnost k proměně náměstí. Prostředí, v němž naše děti tráví několik hodin denně, by měla být věnována minimálně stejná, spíše však větší pozornost a péče. Na nové náměstí bude příjemný pohled. Snažme se nyní, aby obdobně příjemně bylo i dětem, které navštěvují naše školy.

Hašení aktuálních problémů, tedy zejména neuspokojivého stavu pavilonu u ZŠ Sokolovská, by bylo

vhodné oddělit od důkladné koncepní práce. Najdeme řešení, která předejdou tomu, aby vedení města bylo nuceno objekt ze dne na den zavřít. A která pomohou překlenout dobu, než se postaví nová budova pavilonu. Zároveň však v tomto období věnujme energii tomu, aby vznikla kvalitní koncepce rozvoje oblastí školství, díky které připravíme dobré podmínky pro vzdělávání našich dětí odpovídající 21. století. Upřesněme si, jaká je vize toho, kam se má školství u nás ubírat. K čemu nám školy jsou? Co se v nich a v jejich okolí má odehrávat?

Reflektujme názory těch, kteří se školským budovám a jejich záležitostí odborně věnují a nejsou zatíženi profesní slepotou, protože nejsou spjatí přímo s naším městem. Přizvěme odborníky z oblasti architektury a urbanismu, pedagogiky a didaktiky, zkrátka ty, kteří se prostoru, v nichž se děti učí, profesně věnují a kteří jsou schopni na situaci v našem městě nahlížet s potřebným odstupem. Víc očí víc vidí. Víc hlav víc ví. Vypracujeme více možných variant. Navrháme různé etapizace a přemýšlejme nad tím, nakolik budou funkční.

Nezapomeňme přemýšlet i nad tím, zda jsou školy pro děti dostupné (jak daleká je pro děti z Mnichova Hradiště cesta do školy). Dejme každé z našich škol stejný prostor pro rozvoj, aby dítě nebylo v nevýhodě kvůli takzvané spádovosti. Při plánování zvažme i následné provozní náklady, které budou zatěžovat městskou pokladnu desítky let poté, co budou školy dobudovány. Nezapomeňme též individuálně jednat o podmínkách spolupráce se starosty okolní obcí, z kterých k nám dojíždějí děti především na druhý stupeň. Hledejme konsensus mezi všemi zúčastněnými stranami tak, aby závěry koncepce byly všeobecně přijímány. Zkusme přemýšlet i o možnosti vzniku menší školy (např. v oblasti jihozápadního města či za zámkem) nebo o zapojení soukromých subjektů. Možností, jak se na problematiku dívat je ještě mnohem více.

Bylo by skvělé, kdybychom již v době, kdy se evidentně nedostávalo míst v mateřských školách, plánovali celkovou koncepci školství v našem městě. To se bohužel nestalo, a tak musíme nyní uhasit „doutnající“ pavilon i vyřešit rostoucí počty žáků a doufat, že se co nejdříve lidé začne zajímat o to, co město svým záměrem může ovlivnit. Děti, které navštěvují naše školy, i pedagogičtí a nepedagogičtí pracovníci, kteří v nich s dětmi tráví svůj čas a věnují se jim, si totiž zaslouží kvalitní a propracovanou koncepci, která v konečném důsledku pomůže nám všem. Dobré správe města na takových věcech záleží. Pojdme se tedy tématu dále a důkladněji věnovat, nalezneme to nejlepší řešení! Stojí to sice čas i peníze, ale určitě to bude stát za to!

Iva Štrojsová,
členka komise pro vzdělávání,
sport a zájmovou činnost

Jsem učitelkou na místní škole a také dlouholetou členkou komise pro vzdělání, sport a zájmovou činnost. Těší mě, že se konečně začal brát vážně narůstající počet dětí ve školním věku v našem městě a jeho okolí. Ono se to dalo celkem předpokládat, když před pár lety přestávaly stačit kapacity školek a tento problém se podle mého názoru řešil pět minut po dvanácté. Podobně je na tom současný stav ve školách, protože jak jste si mohli přečíst v rozhovorech v předchozích vydáních Kamelotu s ředitelkou i ředitelem dvou základních škol, tak už nyní jsou školy „na hraně“ s prostory. Bohužel se díky tomu na naší škole už druhým rokem vracíme do devadesátých let, kdy byly třídy s běžným počtem dětí kolem 30. Dovolím si tvrdit, že se vzdělávání a výchova dětí z této generace a z generace současné nedá srovnávat. Odborníci se ke vzdělávání vyjadřují v duchu čím dál větší individualizace a na učitele je tím pádem kladen od ministerstva a od veřejnosti velký tlak.

Individuální přístup je však bohužel při takto vysokém počtu dětí v jedné třídě téměř nerealizovatelný. Velký počet dětí ve třídách s sebou tedy často nese snížení kvality výuky.

Přístavbou dalších tříd by se tento problém rázem vyřešil, jen bych ráda upozornila na to, že vedle shánění financí na stavbu by se mělo začít řešit, kdo v nově vzniklých třídách bude učit. Vzhledem k tomu, jak vnímám personální situaci na naší škole a čím dál častější přání mých kolegů a kolegů o snížení úvazku či alespoň „odebrání“ třidnictví, tak personální krizi ve školství vidím jako velký problém v následujících letech v našem městě, stejně tak, jak je tomu v naší zemi. Nedávné fiasko s polní nemocnicí, která stála obrovské peníze a byl kolem toho rozruch, mi připadá jako paralela naší situace. Nemocnice se totiž s velkou slávou postavila a když bylo vše připraveno, zjistilo se, že chybí personál. Při zvyšování kapacit škol totiž nestačí řešit pouze materiální stránku, je potřeba se komplexně

zamyslet nad tím, co vše bude potřeba zařídit, aby mohly nové třídy fungovat.

Klíčová otázka tedy je jak v budoucnu získat nové učitele, když už nyní jich je velký nedostatek a na spoustě škol to zachraňují zejména ti, co by si už dávno měli užívat zaslouženého důchodu. Těm patří velký obdiv, ale zároveň je důležité si uvědomit, že i jim jednou dojdou síly. Politici se v zoufalé snaze předejít velké katastrofě ve školství shodli na tom, že budou moci učit lidé bez pedagogického vzdělání. Tento krok chápou a vlastně s ním souhlasím, protože mít vysokoškolský titul automaticky neznamená být dobrým učitelem. Vzdělávání a výchova dětí dnes vyžaduje trochu jiné dovednosti a schopnosti než tomu bylo dříve, kdy byl učitel neotřesitelnou autoritou a převážným zdrojem informací. Vzdělávání probíhalo tak, že učitel odvykládal látku, děti ji bedlivě poslouchaly, bez řečí a protestů si ji zapisovaly, následně se ji drilem naučily a byly z ní vyzkoušeny. Dnes

je čím dál víc potřeba, aby byl učitel silnou, autentickou osobností ochotnou na sobě pracovat, dále se vzdělávat, ale také umět přiznat chybu a omluvit se za ni. Jedině tak mohou jít učitelé budoucím generacím příkladem a naučí je zdravému sebevědomí, které mimo jiné znamená nebát se v životě chybovat a umět si říct o pomoc. Budoucnost je totiž ve spolupráci. O tom se můžeme už nyní díky pandemii, která lidstvu nekompromisně nastavila zrcadlo, přesvědčit.

Byla bych moc ráda, kdyby se v našem městě našli další lidé, kteří si tento hrozící problém uvědomují a minimálně se otevřela diskuze na toto téma s řediteli škol, zastupiteli, učiteli, odborníky, atd. Nebo ještě lépe se již nyní začaly hledat cesty, jak situaci, kdy budeme mít ve školách třídy navíc, ale nebudeme do nich mít učitele, předejít.

Lucie Beranová

KOMENTÁŘE A NÁZORY

CHODÍM PO MĚSTĚ

MINIRUBRIKA LIBUŠE VONÁSKOVÉ O VĚCECH KOLEM NÁS

Dnes vyjadřuji obdiv a poklonu našemu starostovi a jeho týmu. Je málo takových poctivých lidí ve veřejných funkcích. Ondřej Lochman jedná vždy v souladu se svým svědomím v plném pracovním nasazení, aniž by přitom zanedbával rodinu. Už to samo o sobě je těžké. O to těžší, že

jistě často musí jít do kompromisů. Místo neuvážené kritiky jeho činnosti bych spíš doporučila se vžít do jeho nelehké situace. On patří k hrstce politiků, kteří cítí, že jim „tam nahoře“ někdo vidí do karet, a proto jednají férově a transparentně. Toho si vážme!

Čarodějka příroda

V tom roce zima odešla brzy, s posledním valčíkem Na rozloučenou. Za belcantových songů přitančilo jaro. Polibkem jak z pohádky probudilo přírodu. Ta se oděla do krásy, barev i vůní, za zvuků ptačích trylků. Poprvé v tom roce jsem o víkendu posekala na zahradě voňavou travu. Když jsem se vrátila do matičky stověžaté, kolegyně v redakci se pochlubila svým novým etno náhrdelníkem. Až tehdy jsem si všimla, že mi chybí zlatý řetízek: spíše takové krásně blyštivé, gravírované lanko. Ten šperk byl pro mne výjimečný. Každý, kdo dostal podobný dárek od svého protějšku, ví, že jde daleko o víc – o projev lásky, náklonnosti, stálou vzpomínku, někdy i trvalou součást identity, jakou je snubní prstýnek. Nezbylo mi, než jej ožehet. Po roce jsem na řetízek zapomněla.

Zora Drozdová

Jan Šverma, Hrdina ČSSR

Vážená redakce, po přečtení vašeho zajímavého článku při příležitosti 120. výročí narození Jana Švermy, bych i já rád sdělil svůj názor, nezátížený stranickou příslušností či rodinnou přízní. Při vši účtě ke všem lidem, kteří se aktivně zúčastnili boje proti fašismu, nezapomínejme, že byl Jan Šverma především přesvědčeným marxistou, bolševikem, členem ÚV KSČ a politbyra. Že byl nejbližším spolupracovníkem Klementa Gottwalda a že si za svůj vzor a „druhý domov“ vybral Stalinem ovládané resp. tragicky devastované Rusko. Že se spolupodílel na přípravách „nového směru“ poválečného Československa (čemu všemu se Jan Šverma od sovětských politruků v Moskvě učil, se můžeme jen domnívat). Chtěl bych se dočkat toho, že se i s touto minulostí dokážeme konečně přirozeně vyrovnat a naše město si trochu „vydechne“. Skončeme jednou provždy s tím historicky zděděným komunisticko-propagandistickým „kultem rodáka“. Například

Švermův rodný dům by si jistě zasloužil neutrální ceduli, kde by měla být zmínka o Švermovu otci Dr. Antonínu Švermovi, který byl mimo jiné váženým starostou Mnichova Hradiště. Titul „Hrdina ČSSR“ (z roku 1969) by tam mohl být trochu vysvětlen v kontextu dějin – vždyť stejný titul udělili komunisté například Konešovi, Husákovi či Brežněvovi. Ulice Jana Švermy by přeci mohla nést „neutrální“ název Švermova? V Praze toto dávno vyřešili, my v Mnichově Hradišti jsme zůstali jen „napůl cesty“, a proto se v tom stále trochu „plácáme“. Dokladem je ten výše uvedený článek v našem měsíčníku. Fašistické, komunistické a jiné extrémistické funkcionáře bychom 32 let po sametové revoluci již veřejně uctívat nemuseli. Byť by byly jejich původní myšleny a činy konány jakkoliv.... S úctou a demokratickým pozdravem Petr Červinka, občan Mnichova Hradiště a spoluinvestor opravy hrobky rodiny Švermovy

Kamelot čtenářům dlouhodobě nabízí prostor k otištění jejich příspěvků. Tuto možnost využil Ing. Jan Bičík, mnichovohradištský rodák, který ve svých vzpomínkách zachycuje město a jeho proměny, a to již od 40. let po současnost.

Chci dát k dobrému pár vzpomínek na poslední třicetileté prožité v Mnichově Hradišti. Snad se mi podaří trochu vystihnout atmosféru dávno minulých desetiletí ve městě, které máme všichni tak rádi.

Když jsem začal žít na jaře 1946 v našem městečku, nemohl jsem si tehdy jako čerstvě narozený pozorovatel a účastník mnichovohradištského dění uvědomovat, že uběhl teprve necelý rok po skončení doby válečného temna. Bylo mi samozřejmě jedno, jestli jsme bohatí či chudí, stačilo mi, že jsem obklopený laskavou péčí rodičů. V dalších letech jsem vůbec nestačil vnímat tehdejší prudké historické změny. Žili jsme si v našem domě, v naší hospodě, v uzenářské dílně, v řeznickém krámmě, kolem domu jsme měli velký dvůr a zahradu, králíky, slepice, psa, kočku. V hospodské kuchyni (kde jsme vlastně bydleli celý den – jen spát jsme chodili nahoru do vymrzlé ložnice) jsem s rodiči prožíval krásné večery, kdy jsme u našeho malého kuchyňského stolu společně lepili přijaté potravinové lístky od zákazníků na zvláštní papírové archy (tyto se musely odevzdávat někam na národní výbor).

Docela si umím představit, jaká vlna štěstí lidí po válce zaplavila. Moji rodiče si znovu otevřeli uzenářskou živnost, dílnu a krám. Za války táta pracoval v boleslavské automobilce, máma se podílela na výrobě raket V-2 v Severce. Hospoda ožila, po válce se stavěla škola na Vrchlického návrší, měli jsme hodně zákazníků z řad řemeslníků, kteří k nám chodívali na svačinu.

V dalších letech se můj mikrosvět rozšířil do celé Havlíčkovy ulice – ta byla odjakživa klidná díky zákezu vjezdu – i pod kostel. Byl jsem vyslán na nákupy, s bandaskou do mlékárny paní Bečkové, do pekařství pana Štovičky. Housky byly tak dobré, že jsem obvykle cestou domů jednu snědl. Někdy jsem dostal ještě 2,50 Kčs na kopeček zmrzliny z cukrárny paní Paulusové.

S mámou či s tetou jsme někdy šli i do kina, tedy do sokolovny, kde se tehdy promítalo. Dokonce tam někdy bylo i divadlo. Vzpomínám pouze na jedno představení pro děti (o jakémsi ruském mužikovi Ivanovi, který dokázal vyzrát nad zloduchy – nad carem, kupcem, generálem a dalšími boháči). Dalším kulturním zážitkem býval průvod Božího těla od kostela do zámku. Později v průběhu 50. let se možnosti kulturního vyžití zlepšily: bylo postaveno kino, rekonstruován divadelní sál na radnici, později vybudováno i přírodní kino.

Začátkem 50. let jsem už i jako dítě vnímal určitou změnu politické atmosféry. Nezaznamenal jsem sice žádné konkrétní politické excesy, ale rodiče lovili v rádiu Svobodnou Evropu a odsuzovali politické procesy. Vzpomínám, jak jsem si (asi pětiletý) předčítal z komunistické vývěsky umístěné vedle vchodu do hospody. Kolemjdoucí starší kamarád mě napomenul, že slovo Masaryk bych neměl ani vyslovit!

Postupně mizely malé soukromé živnosti. V případě mých rodičů nebylo zrušení živnosti nijak násilné, v jejich konkrétní situaci to bylo pro ně možná tak trochu vysvobození. Táta ve svých padesáti letech trpěl revmatismem a těžkou prací už ne-

Hostinec, řeznictví a uzenářství rodiny Bičíkovy v Havlíčkově ulici. Foto ze sbírek městského muzea.

mohl vykonávat. A stejně, pro živnostníky se stával nákup materiálu a surovin nedostupným, soukromé podnikání se nevyplácelo. Uzenářská dílna tedy zůstala uzavřena, některé zařízení krámu si odkoupil národní podnik Pramen, a ten si také pronajal krám a chladímu. Hospoda byla zavřena, vzrostlé kaštiny a lípy na letní zahrádce nechal táta v roce 1952 pokácet. Hospodské dubové stoly a židle vynesli rodiče na půdu, vynesli tam dokonce i kulečník (snad si mysleli, že třeba ještě někdy...). Prostory hospody si postupně pronajímaly různé podniky (družstvo Vkus, n. p. Tabák a další).

Táta se stal hlídačem skladu, který si v zámku zřídil právě v té době postavený závod LIAZ. Hlídač tam sídlil v jedné z budov přilehlých ke schodišti u vstupu do zámecké zahrady. Tátovi jsem tam nosil oběd. Máma byla pár let prodavačkou v koloniále pana Průška, pak šla dělat skladnicí do LIAZu.

Do školy ve Stalingradské ulici jsem začal chodit v roce 1952. Akorát jsme se stihli naučit trochu psát, abychom mohli v březnu 1953 podepisovat kondolenční listiny po úmrtí státníků Stalina a Gottwalda. A celkově ve škole se zvětšoval rozsah politické masáže. Na školní chodbě jsme například denně sledovali na mapě cestu Dědy Mráze z Kamčatky. Naštěstí si někteří učitelé (zvláště ti starší) udrželi svůj zdravý rozum. V prvním školním roce ještě někteří spolužáci chodili i na náboženství, já ale byl u československé církve, a tak jsem chodil na náboženství do nedělní školy. To bývalo ve škole na náměstí. Ale v pozdějších letech už vyuuka náboženství byla úplně zrušena.

Jen letmo jsem zaregistroval ménovou reformu v roce 1953, rodičů se to nijak nedotklo, neměli žádné úspory. Já sám jsem si jen stačil povšimnout, že kopeček zmrzliny náhle stál jen 0,50 Kčs.

V Hradišti byla nouze o byty, nové podniky nabíraly pracovníky a pro ty byly byty nutně potřeba. Nevím jakým způsobem k tomu došlo, ale po odchodu babičky do pečovatelského ústavu bylo zjištěno, že obýváme nadměrně velký byt. Takže čtyřpokojový byt v prvním poschodí byl rozdělen. Fyzicky to bylo provedeno tak, že dvoukřídlé dveře mezi ložnicí a babiččiným pokojem byly „zazděny“ heraklitem. Nevýhodou bylo, že náš nový malý byt neměl kuchyň, nově vzniklý byt neměl zase koupelnu. Záchod (suchý) byl pro oba byty společný na chodbě. Ale tyto detaily v té době nevadily. Do vzniklého bytu se přistěhovali mladí manželé, zaměstnanci LIAZu.

Prostorem, ve kterém působili naše dětské party a partičky byl park, okolí Jizery, stadion a přilehlé

ulice, hlavně Hradčana, Vrchlického návrší – Buben, Havlíčkova. Stále ještě pro nás trvala válka – hry na partyzány, Rusy a Němce apod. I různé poškozování přírody, populární byl například sběr chroustů, pro které jsme slepovali domečky ze zápalkových krabiček... Venku mezi kamarády jsem po příchodu ze školy býval denně. Stávalo se, že když jsem přišel za tmy domů, říkal táta tak trochu žertem: kde jsi pracoval, tam se najež! V létě samozřejmě koupání v Jizeře na Kamínkách, v zimě sáňkování na Hradčanech a hlavně bruslení na stadionu. Tato sportoviště, ale i další, například Dolce, případně Horka, byly zaplněny dětmi, ale i dospělými. Byly časté takové zimy, že na bruslích se dalo dojet z naší Havlíčkovy ulice až na stadion. Jen to sjetí po zledovatělých Hradčanech stálo za to! Ale nevzpomínám si, že by při sportování v parku a na Hradčanech někdo utrpěl nějaký vážnější úraz.

Docela samozřejmě bylo snad pro všechny děti cvičení v sokolovně (podotýkám, že jsem byl tlustší a neohrabaný, ale ani by mě nenapadlo na cvičení nejit). Chodili jsme dvakrát týdně. Člověk dnes musí zpětně obdivovat všechny ty dobrovolné cvičitele (vzpomínám na pana Vrabce a pana Koška). Jinak běžným denním sportovištěm kluků z naší dolní části města byl stadion. Na malém hřištiátku za tribunou vyrůstaly při živelném fotbalu zálohy pro hradištský Spartak. Na stadionu také působil lehkooiletický oddíl pod vedením Ing. Hrona, zasloužilého mistra sportu. Sami atleti brigádnicky pomohli vybudovat škvárovou dráhu, doskočiště atd.

Ve třetím školním roce jsme už přesídlili ze Stalingradské do nové školy na Vrchlického návrší. Škola vyrostla na pozemku, který darovala městu manželka hradištského rodáka, národního hrdiny Jana Švermy, který jako bývalý komunistický poslanec padl ve Slovenském národním povstání. Jeho jméno pak škola po dlouhá léta nesla. Po roce 1956 jsme zažili období odhalení Stalinova kultu osobnosti, pod dozorem učitelů jsme z čítanek vytrhávali Stalinovy fotografie.

Se školou jsme absolvovali například akce mávání prezidentovi. Městem projížděla kolona aut směrem na Liberec, Zápotocký za sklem auta vidět nebyl, ale celé osazenstvo školy, shromážděné kolem průjezdni silnice na náměstí, mávalo. Také jsme šli v rámci vyučování mávat žulovému kvádru, který byl převážen z Ještěda do Prahy na stavbu Stalinova pomníku.

V Hradišti bylo vybudováno letní kino, v něm byly pořádány kulturní, případně politicko-kulturní akce. Asi té televizní zábavy nebylo v té době

ještě nadbytek, takže všechny ty mírové slavnosti, vystoupení pražských i jiných umělců a nakonec i letní promítání kina bylo masivně navštěvováno. Kromě akcí v letním kině byly také pořádány prvomájové průvody a spartakiády. Tyto akce ovšem byly pro žactvo až do roku 1989 povinné. Ale prvomájový průvod bralo žactvo jako docela příjemné zpestření. V pionýrských krojích a s mávátky jsme skandovali přibližlá hesla: Ten kdo stojí na chodníku, nebuduje republiku. Více píce pro slepice. Kennedy na Kubě dostal po hubě. Učitelé napomínali, ale nebylo to nic platné.

V 50. letech se změnil i vzhled našeho náměstí: bohužel byl zboumán dřevěný dům s podloubím, radnice byla ozdobena freskami, na věži se objevila pěticípá hvězda. Socha Václava Budovce byla přemístěna do zámku. Prodejna potravin Pramen byla změněna na samoobsluhu (to byla tedy opravdu vymoženost!). Město se rozrůstalo. LIAZ vybudoval nové činžáky pod školou. Na druhé straně začínalo být patrné katastrofální zanedbání údržby domů. Zavřené krámy živnostníků nepřinášely prostředky na opravy, pevně stanovené (směšně nízké) sazby nájemného z bytových i nebytových prostor nevytvářely možnost investovat do oprav.

Podle nějakého povedeného zákona z 50. let byl dům mého otce v roce 1959 vyvlastněn. Předpokladem takového vyvlastnění bylo, že socialistická organizace užívala víc než 2/3 prostor v domě. V případě našeho domu to tak nebylo, ale nějak se to zařídilo: co se hodilo, to se započeto, co se nehodilo, to se nezapočeto. Zájem na vyvlastnění neměla ani tak socialistická organizace, jako ho mělo město, respektive člen rady MNV, který velice toužil po naší velké kůlně, kterou si chtěl přebudovat na garáž. Po vyvlastnění tedy město kůlnu odkoupilo a později ji prodalo tomuto soudruhovi.

Po měnové reformě, která přinesla i zrušení lístkového systému, se přece jen objevovalo v obchodech víc zboží. Ale stejně, fronty byly trvalým jevem. Vzpomínám na předvánoční několikahodinové fronty na pomeranče, jablka (!) a mandarinky v zelenině na náměstí. Z dnešního pohledu nepochopitelné, byl to důsledek centrálního plánování, kterým byla omezována spotřeba ve prospěch investic do těžkého průmyslu...

Jan Bičík

Pokračování článku, v němž autor vzpomíná na školní léta či výstavbu v 70. letech, která změnila tvář Mnichova Hradiště, a hodnotí vývoj města v posledních desetiletích, přinese příští Kamelot.

DNES SE PTÁ

Cílem rubriky DNES SE PTÁ je podpořit veřejnou debatu v Mnichově Hradišti a zprostředkovat občanům názory zastupitelů na aktuální témata.

Každý měsíc jedno politické uskupení, které má své zástupce v městském zastupitelstvu, položí otázku, na kterou následně vždy jeden zástupce za každou politickou stranu či hnutí odpoví. Každý měsíc tak čtenáře v tomto volebním období bude čekat zpravidla jedna otázka a čtyři odpovědi (za Žijeme pro Hradiště, ČSSD a SZ, ODS a ANO).

Příští měsíc se bude ptát ODS.

ČSSD a SZ

Jak hodnotíte plán města na rozvoj prostorových kapacit základních škol v Mnichově Hradišti? Považujete jeho podobu, proces přípravy a způsob projednání za optimální? Které změny byste případně uvítal(a)?

Petr Havel (ODS)

Dané téma představuje velmi důležitý a do budoucna velmi tíživý problém, který je pro budoucí generace dost podstatný. Má to však jednu velkou neznámou, a to jsou finance. K tomu se vrátím později. Dle demografické studie, kterou nechalo město zpracovat, je každému jasné, že počet obyvatel města a jeho okolí neustále roste. Nová zástavba v Hněvousicích, ve Veselém, za Lidllem, v místních částech a jinde jsou toho dokladem. Nebudu vás zatěžovat konkrétními čísly a procenty.

Z toho všeho plyne, že současná kapacita předškolních a školních zařízení nestačí. Dle uvedené studie snad jedině zařízení, které má zatím

relativně dostatečnou kapacitu, jsou školky, ale i ty volají po rekonstrukci (MŠ Mírová). Základní školy kapacitně přestanou při zachování počtu dětí ve třídě brzy stačit a pro nové třídy budou chybět prostory. Nedostatečná jsou i sportoviště, kryté haly atd. Ty stávající jsou zastaralé, energeticky a provozně velmi náročné. Ředitelé jednotlivých zařízení mají své požadavky. Některé oprávněné, jiné přehnaně vysoké. To není mino ve zlém, mají své vize, které by rádi realizovali.

Vše se odvíjí od již zmiňovaných financí. Pokud by se mělo vše potřebné v této oblasti realizovat, budeme mluvit o stamilionech. Město je v současné době nemá a ostatní (kraj,

stát) jsou na tom podobně.

I ve stávající krizové situaci musí město zajišťovat chod mateřských školek a základního školství. O ostatní zařízení se musí postarat jejich zřizovatelé. Je dobře, že město podporuje přípravu pro realizaci posílení školských zařízení, sportovišť a jiných významných projektů. V současné době jsou finance velkým otázkem, ale příznivější doba, kdy budou k dosažení zase dotační tituly, se určitě vrátí a nezbývá než věřit, že to bude co nejdříve. Potom připravené projekty městu umožní se do dotačních programů přihlásit a připravené projekty postupně realizovat.

Jana Šťastná (ANO)

Otázka školství je neuvěřitelně složitá a rozsáhlá. Město se samozřejmě snaží řešit daný problém dle svých možností. Byla jsem na projednávání plánu, kde byly představeny varianty, jak se daným problémem zabývat a kam směřovat. Třebaže mi v plánu spousta věcí chyběla (plán například vůbec nezmiňuje ZŠ ve Veselém), jsem za tuto diskuzi ráda. Velmi úsměvný mi přišel nápad malé ZŠ v Hněvousicích (pozemky za zámek ani nejsou městské). Ovšem zda je diskuze se širokou veřejností dostatečná, si nejsem jistá.

Jak se daná věc řeší dnes, vykazuje jistou nekoncepčnost. Do nedávné doby byly přijímány dvě třídy prvňáčků, kteří pomalu odrůstali a navštěvují druhý stupeň ZŠ. Ovšem nyní jsou většinou přijímány tři třídy, a je tedy více než jisté, že když

odejdou dvě třídy deváťáků a přibydou tři třídy prvňáčků, stále vytváříme převis. Samozřejmě se zdá být nasnadě přijímat do základních škol pouze žáky z Mnichova Hradiště, tím pádem s kapacitami škol vyjde mnohem dále. Osobně bych se ale přiklonila k variantě, kdy okolní obce přispívají na žáka (protože obec má povinnost zajistit povinnou školní docházku, ne spádové město) a s tímto příspěvkem do rozpočtu řešit kapacitu škol. Rovněž nesouhlasím s rozšiřováním kapacity přidáváním žáků do tříd. Jako matka i pedagožka vidím naprostý strop v počtu 24 dětí ve třídě.

I ta zdánlivě nejjednodušší opatření jsou ale v globálu složitá.

Asi jen blázná by nenapadla také varianta přemístění krajského gymnázia z městských budov. Tím bychom měli prostor pro základní školství na delší dobu vyřešen. Po-

kud by se podařilo na kraji vykomunikovat novou budovu pro gymnázium, tato varianta by se mi líbila asi nejvíce. Mohlo by jít o novostavbu – přístavek křídla s napojením na stávající kampus ZŠ Studentská.

To by byl ve zkratce můj názor. Ovšem, když se zamyslím do hloubky, mělo by být školství prioritou každého z nás. Stávající budovy základních škol využívají veškerý prostor do posledního místečka. Učebny jsou zřizovány z kabinetů, jsou průchozí, učitelé nemají dostatek prostoru. Budova pavilonu ZŠ Sokolovská je na pokraji životnosti. Vlastně tím chci říci, že jsou potřeba nemalé investice do školství, i kdybychom nějakým zázrakem nepotřebovali kapacitu navyšovat. I investice do stávajících kapacit bude (nebo by měla být) nemalá.

Václav Haas (ČSSD a SZ)

Předně je nutné ocenit snahu řešit koncepčním způsobem takto zásadní téma, které ovlivní podobu a kvalitu vzdělávacího procesu v našem městě na řadu desetiletí. Pozitivní je též to, že vedení města upustilo od svého původního záměru schválit koncepci bez jakéhokoliv předchozího projednání. Díky tomu je možné o plánu, podle kterého se má v následujících letech proinvestovat cca 670 milionů Kč (téměř tři roční městské rozpočty), nyní diskutovat a vznášet k němu své podněty.

Současná propracovanost koncepce bohužel neodpovídá ani důležitosti řešeného tématu, ani několikaletému procesu přípravy. Jako v řadě jiných případů bohužel nevíme, jaké bylo úvodní zadání koncepce, zda byly na její zpracová-

ní vyhrazeny dostatečné personální a jiné zdroje či jak vypadaly průběžné výstupy. Disponujeme pouze závěrečným materiálem vytvořeným za zavřenými dveřmi, při jehož čtení vyvstává spousta otázek.

Jakých změn by tedy měla koncepce doznat, aby byly nejasnosti rozptýleny? Za prvé: přesvědčivě zdůvodnit, proč některé budovy nebyly do koncepce zahrnuty, a objasnit vazby na další organizace, které nejsou součástí koncepce, ale s tématem úzce souvisí. V tuto chvíli totiž plán nepracuje například se ZŠ Švermova či pracovištěm ZŠ Studentská ve Veselém, ale pojednává o městské knihovně. Za druhé: upřesnit, jaká je představa o budoucím fungování základních škol a jak bude město přistupovat k přijímání žáků z jiných obcí. Bez vyjasně-

ní těchto skutečností nemůžeme v plánování smysluplně pokračovat. Za třetí: narovnat materiální a prostorové podmínky obou škol. Za čtvrté: vypracovat ucelené varianty investičního záměru, které budou obsahovat přesnou etapizaci a jasný popis financování. V současnosti totiž plán popisuje pouze jeden jediný scénář, aniž by jakkoliv zdůvodňoval jeho výhodnost oproti jiným variantám. Za páté: říci, co vše je ve hře, když se schválně nefunkční koncepce.

Využijme znalosti expertů z oblasti „školské architektury“, projektového managementu a inovací ve vzdělávání, zapojme (ne)pedagogickou veřejnost, téma opravdu otevřeme. Pouze tak můžeme společně docílit kvalitní a nadčasové koncepce, na jejíchž závěrech bude panovat všeobecná shoda.

Zapojte se do dubnové výzvy 10 000 kroků

Současná doba nás nutí vysedávat doma více, než jsme byli dříve zvyklí. Proto zkuste rozpohybovat své tělo s výzvou 10 000 kroků, která startuje ve čtvrtek 1. dubna 2021. Má pomoci zejména těm, kteří se již přestávají cítit dobře kvůli své váze a chtějí nastartovat změnu. Zdraví každého člověka je nedostatkem pohybu nevratně poškozeno. Díky chůzi můžete zvýšit obranyschopnost svého těla, docílit skvělé duševní kondice a naopak snížit vysoký krevní tlak či vysoký cholesterol (v důsledku toho pak snížit i riziko mozkové příhody či dalších problémů souvisejících se srdcem).

Chůze je nejpřirozenější lidský pohyb, který posiluje naše tělo i mysl. Cesta do práce a z práce,

různé pochůzky během dne (nákup, venčení psa...), procházky s dětmi, to vše jsou momenty, během nichž se oddáváme chůzi. Kolik kroků ujdete během jediného dne? Zjistit to můžete v rámci dubnové výzvy 10 000 kroků.

Zúčastnit se může jakákoliv osoba starší 18 let, která se do výzvy zaregistruje na internetové stránce www.desettisickroku.cz a bude si následně měřit své denní aktivity. Výzvy se mohou zúčastnit také běžci! Kromě zajímavých cen,

které čekají nejzdatnější „chodce“, bude všechny zapojené jistě hrát u srdce fakt, že udělali něco pro své fyzické i psychické zdraví. A to je jistě k nezaplacení!

Více informací o akci hledejte jednak na webu Klubu českých turistů (www.kctmh.cz), který nad akcí převzal patronát, jednak na webu města Mnichovo Hradiště a jejich facebookových profilech. Veškeré podrobnosti o akci, pravidla, nejčastější dotazy a možnost registrace pak naleznete na samotném webu výzvy 10 000 kroků.

**Markéta Tomášová,
Klub českých turistů,
odbor Mnichovo Hradiště**

Pavel Břicháček (ŽpH)

Předně bych rád poděkoval za pokračování diskuze nad tímto tématem a chci věřit, že právě proto byla tato otázka položena.

Budoucnost školství v Mnichově Hradišti je komplexní problém a zaslouží si naši pozornost. Na vzniku koncepce rozvoje prostoro-

vých kapacit škol ve městě spolupracoval architekt města s řediteli škol i dalšími zástupci těchto institucí na základě využití výsledků práce pracovní skupiny rady města. Důležitým východiskem byla také demografická studie zpracovaná v rámci projektu MAP Mnichovohradištsko. Výsledkem je dlouhodobá vize, která

právě proto, že nastiňuje různé varianty budoucího rozvoje škol, byla předložena zastupitelstvu i odborné veřejnosti jako východisko pro společné hledání optimálního řešení. Vítány jsou proto všechny podněty i oponentní návrhy.

INZERCE

**NÁBYTEK
HONZA**

**ZDRAVÉ SPANÍ
BYTOVÝ NÁBYTEK**

Autorizovaný prodejce firmy JELÍNEK Valašské Meziříčí

AKCE POSTEL bez DPH - pouze na prodejnách

Nábytku Honza
ul.I.Olbrachta 426
Mnichovo Hradiště
tel.326 771 027

Mladá Boleslav
tel.326 729 155
Václava Klementa 803

ESHOP – www.nabytek-honza.cz

INZERCE

Nově pro Vás otevíráme prodejnu rybářských potřeb

NA HÁKU

ROZŠÍŘENÍ SORTIMENTU A SLUŽEB

OTEVÍRACÍ DOBA

po - pá 8:00 - 17:00

so 8:00 - 11:30

+420 736 260 357

Boleslavská 902, Kosmonosy 293 06

MOŽNOST REGISTRACE DO VĚRNOSTNÍHO PROGRAMU

slevy na zboží, informace o novinkách

SLEDUJTE NÁS NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

NA HÁKU - Rybářské potřeby

#nahaku_rybarske_potreby

AKCE

**KUP 2,5 KG KRMENÍ MONDIAL F
A DOSTANEŠ KELÍMEK ČERVŮ ZDARMA**

Akce je platná do 30.4.2021

HISTORIE

Ladislav Čapek (1876–1954)

11. dubna letošního roku si připomeneme 145. výročí narození stavitele a architekta Ladislava Čapka. Čtete o jeho jménu ve spojení s Mnichovým Hradištěm poprvé? Nemáte-li ve své knihovně knihu veselského rodáka Ing. Vratislava Švermy (nar. 1936) *Proměny Veselé*, je to zcela jistě možné. I tak byste jméno této osobnosti světa české architektury zaznamenali pouze v zápisu zdejší školní kroniky, k němuž se ještě vrátíme. Nepochybně jste se však setkali alespoň s některou z jeho staveb.

Badatelským impulzem ke shromáždění dosavadních poznatků a materiálů, které máme nyní k dispozici, pro nás byl e-mail pana Christiana Thuriho, pražského výtvarníka, herce, návrháře a badatele, který se rozhodl napsat první ucelenou monografii věnovanou životu a dílu Ladislava Čapka. Jedinečného umělce, stavitele, architekta a podnikatele, autora několika desítek činžovních domů i vilek především na území Prahy. Ale také člena Jednoty sokolské, dlouholetého předsedy Společества stavitelů, spoluzakladatele a donátora Církve československé husitské, muže mnoha zálib a v neposlední řadě laskavého člověka, který aktivně pomáhal. Panu Thurimu patří naše díky za informace, o které se s námi průběžně dělí!

A jak taková monografie vzniká? Skládáním jednotlivých střepků. Je nám potěšením, že k jednomu z nich přispěla i sbírka městského muzea, kterou spravujeme a nadále rozvíjíme. Ladislav Čapek se narodil 11. dubna v sedm hodin ráno roku 1876 do rolnické rodiny. Otcí Josefu Čapkovi, pachtýři chalupy ve Veselé čp. 26 (*synu Josefa Čapka zdejšího chalupníka z čp. 13 a matky Anny rodem Krejbičovy z čp. 40 také ve Veselé*) a matce Anně, rozené Gregorové z Doláněk čp. 2. Jak dokládá matrika narozených farního úřadu Bakov nad Jizerou.

V muzeu jméno Ladislava Čapka dohledáme v archiváliích týkajících se zdejšího školství. Nejprve ve fondu Veselá, respektive v originálech tzv. Výkazů návštěv a prospěchů žáků zdejší dvoutřídky. Do první třídy malý Ladislav nastoupil ve školním roce 1882-83. Mimo jména třídního pana učitele Vendelína Zumana se dočteme i o změně bydliště na čp. 19, které si rodina Čapkových opět pronajala. Obecnou školu dokončil v červnu 1889 s výborným prospěchem, 1. září pak nastoupil do měšťanské školy v Mnichově Hradišti (*nová budova čp. 244 z roku 1884 na náměstí*), jak poznamenal třídní učitel František Kořínek.

Po jejím absolvování nastoupil Čapek do zednického učení. Následně pokračoval na průmyslové škole stavební v Praze, z tohoto důvodu se do Prahy přestěhoval k příbuzným. Na své školské počátky v rodné vsi nezapomněl. Naopak! Stal se pravidelným štědrým dárcem, jak dokládají zápisy v kronice školy ve Veselé z let 1923 až 1949, a to vždy v čase Vánoc. Označován byl posléze jako neznámý či nejmenovaný dárcce. Viz například zápis z roku 1923: „O vánocích dostalo se dětem zdejšímu daru tisíce Korun čs. od neznámého dobrodince. Rozdělení daru tohoto provedeno bylo na štědrý den ve škole. Řídká a vzácná tato událost, kdy hvězda neznámé, ušlechtilé duše zdejšího rodáka zazářila nad naší obcí v štědrý den – napsala rydlem lásky v srdce dětí písmo, jež čísti budou po celý svůj

život.“ Ze stejného roku pochází i podobenka Ladislava Čapka vlepená v kronice před tímto zápisem.

Z jedinečné události se stala 26letá tradice. Za poslední dar bylo v roce 1949 zakoupeno rádio. Následně již jméno Ladislava Čapka v kronice zmíněno není.

Ladislav Čapek měl dvě sestry a mladšího bratra. Bratra Josefa Čapka narozeného 26. června 1878, známe jako krejčího s živností v čp. 421 ve Smetanově ulici v Mnichově Hradišti. Shodou okolností byla muzejní sbírka nedávno rozšířena o černý vlněný kabát z doby první republiky včetně štítku se jménem krejčího Čapka, kabát patřil Josefu Koudelkovi ze Lhotic.

Co se prvních pracovních zkušeností Ladislava Čapka týče, získal je coby polír (*stavební dozorce*) u pražské stavitelské firmy. Brzy se vypracoval až na stavbyvedoucího, a mohl tak lépe uplatnit své bohaté zkušenosti se stavbou domu. Z praxe věděl, jak to chodí od výkopu až po závěrečnou kolaudaci. Jako stavbyvedoucí takto pracoval asi dva roky.

V tomto článku si uvedeme pouze výběr z bohatého seznamu jeho staveb.

První doloženou realizací, na které se Ladislav Čapek stavitelsky podílel, je secesní přestavba Hotelu Evropa na Václavském náměstí v Praze v letech 1903 až 1905, původně novorenesanční budovy z roku 1872.

Následně se však Ladislav Čapek rozhodl stavět své sny, a to doslova. Na základě získaných zkušeností se v roce 1907 pustil do podnikání na vlastní pěst a získal živnostenský list pro obor „podnikatelství staveb“. Od tohoto momentu se začala odvíjet dlouholetá kariéra úspěšného stavitele. Město Praha se rychle rozšiřovalo, pohlcovalo okolní obce, počet obyvatelstva rostl, byla velká poptávka po činžovních, ale i rodinných domech. Čapek správně a včas pochopil, že budoucnost stavitelství je za hranicemi tehdejšího města. Dá se říci, že šlo o předchůdce dnešních developerů. Pozemky v okolí Prahy (*mj. Vinohrady, Bubeněč, dřevařské ohrady v Podskalí, brownfieldy na Smíchově*) zakoupil a čekal, až se legislativa přizpůsobí situaci. Dobře věděl, že investice má potenciál. Peněžní ústavy v té době půjčovaly stavebníkům jen do tří čtvrtin hodnoty nemovitosti, zbytek museli hradit sami podnikatelé. Přes toto riziko měli zpravidla stavby velmi dobře rozpočítané a pozdějším zájemcům nově postavené domy prodávali s deseti a více procentním

ziskem. Nestavěl přímo na zakázku, projektoval a následně realizoval své představy. V postaveném domě i na čas žil a následně jej prodal.

Čapkovou specialitou, v té době na stavbách zřídka používanou, se stalo dřevo a trámy ve fasádě, zejména v štítech domů. Na fasádách také nechával prostor pro umělce z řad sochařů a malířů. Tento postup s velkým úspěchem použil hned u prvních staveb své firmy, secesních domů na Vinohradech, například v ulici Na Švihance u čp. 1475/3 s dochovaným hrázdným štítem. Ve stejném bloku zmíníme dům čp. 1493/24 v Chopinově ulici s výrazně členěným štítem a zdobnými prvky na fasádě, včetně sochařských. Obzvláště si nechával záležet na střechách, které nazýval korunami domů a na jejichž jedinečné architektonické řešení, co se týče tvaru či umístění a zdobení komínů, vždy dbal. Neméně jedinečný je rohový dům čp. 86/7 na Janáčkově nábřeží, kde je Čapek autorem i architektonického návrhu s kuriózní štukovou dekorací na průčelí (*například motiv ptáka držícího plány stavby*).

Ladislav Čapek prožil dvě světové války. Před narukováním do té první jej uchránila exkluzivní zakázka na stavbu silnice z Horoměřic do Lysolaj a Suchdola, budoucí důležitá pražská dopravní tepna. Po jejím skončení se Ladislavu Čapkovi otevírá nejpłodnější období jeho života. V Praze byla zahájena

plodná poválečná výstavba a Čapková firma stála za zrodem více než čtyř desítek budov po celém městě. Nejvíce domů pohromadě vystavěl na Puškinově náměstí v Dejvicích. Domy jsou výjimečným výtvarným dílem díky reliéfům, na kterých jsou ztvárněny jednotlivé profese od tesaře, skláře, železáře až po malíře a architekta. Stejně tak jeho dům čp. 1252-II/24 z roku 1922 na rohu ulice Podskalské a Na Poříčním právu zdobí zajímavý reliéf šterkaře resp. cestáře, představitele jednoho z povolání typických pro Podskalí.

Čapkovy realizace ovlivnila geometrická secese, posléze se přiklonil ke stylu připomínajícímu art deco (*např. domy v Bubenči, 1924*), později k novoklasicismu (*dům ve Střešovicích, 1926*). Ke konci 20. let využíval částečně principů purismu, jak ukazují jeho návrhy rodinných domů v Dejvicích (1931), ale v poslední známé realizaci se v roce 1933 opět vrátil k neoklasicismu (*obytný dům v Dejvicích*). Jako spoluzakladatel a velmi aktivní člen Církve československé husitské se podílel na projektování řady svatyní. Byl autorem Husova sboru ve Farského ulici v Holešovicích, ve 30. letech upravoval svatyni v Roztokách u Prahy a v roce 1931 přepracoval zdarma plány Husova sboru v jihočeské Křemži. V roce 1939 vypracoval projektový návrh sboru ThDr. Karla Farského v Klatovech, který měl být postaven na počest zakladatele církve,

zesnulého v roce 1927. Dokončen byl až v roce 1958. Jedním z posledních důležitých Čapkových aktů pro církev byla spolupráce při vybudování a zřízení pohřebního ústavu při Ústředí sociální práce církve československé v Praze v roce 1941.

Mnoho dalších zajímavých staveb tohoto autora potkáme při procházce Prahou dodnes. Všechny se jistě objeví v chystané monografii.

Ladislav Čapek se oženil 18. února 1909 s Růžnou Hartmannovou, třetí dcerou velkostatkáře z Kněžmostu. Ze šťastného manželství se narodily tři dcery. Květa, narozená v roce 1910, Růžena narozená v roce 1912 a nejmladší Alena, narozená v roce 1923. Čapek velmi toužil mít syna, aby mu jednou mohl předat svou živnost, bohužel jeho první dítě, chlapec, se narodilo mrtvé. Rodina se různě stěhovala. Po první světové válce do velkého bytu v Podskalské ulici na Praze 2, včetně již starého otce Josefa, kterého si syn po smrti matky vzal k sobě. Tam Čapkovi bydleli do roku 1926, než se přestěhovali přímo do nového stavitelova díla, honosné vily v Pevnostní ulici čp. 582/3 na Ořechovce. Možná právě rodiště ženy bylo inspirací pro výstavbu víkendového rodinného sídla, vily čp. 12 v nedaleké Branžeži v letech 1921 až 1923. Opět spro Čapka typickým hrázdním, zde v plné kráse do dnešních dnů.

Secesní Vila Čapek je doslova architektonickou perlou Branžeže. Čapek zbožňoval přírodu a procházky. K jeho pozemkům v Branžeži patřilo přes hektar louky a lesa. Dům sám je stavbou s velmi pestrými historií. V roce 1944 ji zabrala Hitlerjugend jako ubytovnu. Pro potřeby Říše byla od roku 1942 využita i vila Na Ořechovce, Čapkovi se do ní již nikdy nevrátili. Brzy po válce si zde zřídila své velvyslanectví Turecká republika. Turci platili nájemné, ale stavitelova rodina z něj viděla vždy jen nepatrný zlomek. V roce 1976 nakonec Československá republika pozemek přímo prodala Turecku, dodnes je jeho svrchovaným územím. Čapkovi se přestěhovali do domu čp. 22 v ulici Na Pískách. Po roce 1948 však o dům opět přišli, celá početná rodina se musela nastěhovat do přízemí, ve sklepě si Čapek zřídil pracovnu a kancelář. Ostatní patra byla zabydlena dosazenými nájemníky. Stejně tak tomu bylo bohužel i na Branžeži. Vilu obsadil národní výbor, Čapkovi ponechal kužití pouze jedno patro, do zbytku šli opět nájemníci. V 70. letech 20. století vilu vlastní ONV Mladá Boleslav, o rekonstrukci se postará zdejší OSP. Byty jsou zrušeny a z objektu

se stává sezónní rekreační zařízení, využívané školami, zaměstnanci ONV či podniku Škoda-AZNP. Od roku 1992 se ve vlastnictví vystřídají tři soukromé společnosti: Bígl&Štěpánek, následně od roku 2006 GREEN SPA s.r.o., od roku 2014 do současnosti je objekt v rukou společnosti BENET HOLDING s.r.o., která vilu doslova zachránila. Je po nákladné rekonstrukci a slouží jako penzion. Jednateli, panu Josefu Zajíčkovi, děkujeme za spolupráci při získávání cenných informací.

Poslední léta svého života bydlel Ladislav Čapek s manželkou u své nejmladší dcery Aleny. Čapkův zeť Daniel Mathauser, rovněž stavebník (*kterému chtěl Čapek stavební firmu po válce předat*) se svými rodiči, manželkou, rodiči manželky a s dětmi museli žít všichni v jediném bytě v domě Na Pískách. Celá rodina musela vystačit s jedním platem Čapkova zetě, protože komunisté, kteří bez skrupulí rozkradli stavitelův majetek, mu coby nenáviděnému kapitalistovi nepřiznali ani korunu důchodu.

Takového uznání se dočkal slavný Ladislav Čapek po desetiletích usilovné a obětavé práce. Dle vzpomínek rodinných příslušníků, které cituji, přes všechna příkoří, kterých se mu po válce dostalo, nezatrpkal, nenadával, nenechal se navenek zlomit. Nesl břemeno svého smutku uvnitř, ale tak hrdě a statečně, že okolí nic nepoznalo. Přes den se s velkou láskou věnoval vnoučatům anebo zahrádníčení, po večerech si četl v Bibli.

Oblast jeho zájmů byla pestrá. S manželkou měli dlouhá léta předplatné do lóže Národního divadla, s dětmi jezdil i v pokročilejším věku v zimě lyžovat do Špindlerova mlýna, každou sobotu chodil do populární prvorepublikové kavárny Demínka pohovořit s přáteli, byl velmi vzdělaný, vlastnil knihovnu se stovkami svazků odborné literatury i světové poezie, od mládí byl aktivním členem Sokola a později se podílel na pořádání sletů, s manželkou často jezdil do Karlových Varů do lázní. Velmi miloval děti, nejmladší dceru například brával na stavby, kde si s ní hrál na lešení, s vnoučaty pak rád dováděl v Branžeži. Možná mu Slovo Boží dávalo malou útěchu a náplast za nespravedlnost, jež na něm byla napáchána.

Právě vášeň pro zahrádku a stromky se mu stala osudnou. Počátkem dubna 1954 nešťastně zakopl a upadl na trávu, udeřil se do hlavy a zlomil si klíční kost. Lékaři při prvním vyšetření dostatečně včas nerozpoznali otřes mozku a rozsáhlé vnitřní krvácení. Ladislav Čapek zemřel o týden později dne 9. dubna v nemocnici v Praze. Pochován je na Olšanech v rodinné hrobce se sochou Krista Spasitele, kterou zde vybudoval po smrti svých rodičů.

Za spolupráci na článku děkuji Mgr. Janě Dumkové. Za doplnění informací pro regionální historii děkujeme právníkovi Ladislavu Čapkovi MUDr. Lukáši Horčíčkovi a jeho synu PhDr. Martinu Nekolovi, Ph.D., z jehož malé soukromé rodinné knižky věnované Ladislavu Čapkovi je v článku citováno. V neposlední řadě i starostovi obce Branžeží Martinu Drbohlavovi za cenné informace.

Těšíme se na vaše připomínky, další nové informace či fotografie k danému tématu!

Karel Hubač,
Muzeum města Mn. Hradiště

Vila Čapek v Branžeži čp. 12. Snímek z roku 2020. Foto: Josef Zajíček

Začátkem roku vyšla nová kniha Jaroslava Dvořáka z Mnichova Hradiště

Jizera – Hospody – Vzpomínky
A ještě něco, tak se jmenuje nová kniha pana Jaroslava Dvořáka (*1947) z Mnichova Hradiště, vydána na počátku letošního roku. Jde o autorovu druhou knihu. První, pod názvem Procházka po zaniklých vesnicích Ralska, byla vydána v roce 2019.

Jak už samotná obálka knihy napovídá, složena je z několika částí. V té první se vydáváme po proudu řeky Jizery, zdejšími rybářskými revíry, od jezu v Hubálově k Haškovu. Jaroslav Dvořák je členem místního rybářského spolku již od roku 1962. Jeho přínosem regionální místopisné historie je vypsání a vzpomínání na zapomenuté názvy částí, koutů a míst na řece Jizeře. Kdo pak z vás ví, kde je například „Pod Myšlenkou“, „Pod Červeňákem“, „U Prameni“ či „V Koutě“? Nechybí ani příhody, které se na rybářích staly, a samozřejmě ani vzpomínky na začátky rybaření v dětství či vzpomínky na rybáře, kteří již nejsou mezi námi.

Od vody se s panem Dvořákem přesuneme do hospody. V případě podnětů z Paluby, na kterou autor také vzpomíná, to nedá nikterak velkou práci. Následně s autorem postupně navštívíme všechny známé mnichovohradištské hospody po jednotlivých ulicích či částech města. Zavzpomínáme na zdejší hostinské, ale také na příhody spojené s konkrétní hospodou a jejími štamgasty.

Poslední část knihy patří různým vzpomínkám autora na život v Mnichově Hradišti od počátku 50. let 20. století. A to již od samotného dětství, jehož část Jaroslav Dvořák prožil na zámku, respektive v bytě

nad bývalou konírnou v zámeckém areálu. Opomenuta nejsou ani autorova školní léta, osobnost Jana Švermy, místní organizace KSČ či postupně zanikající obchody známých živnostníků. Podrobnější popis je věnován ulici V Lipách, 1. máje, Jiráskově, Poříčské či Svatopluka Čecha.

Obsah knihy vychází ze vzpomínek samotného autora a vyprávění pamětníků, která zachytil. A tak

by na knihu mělo být i pohlíženo, co se fotografie týče, jak sám autor dodává.

Knihu zakoupíte v Trafice Signál na Masarykově náměstí za cenu 200 Kč. V současnosti pan Jaroslav Dvořák již pracuje na jejím pokračování!

Karel Hubač
Muzeum města Mn. Hradiště

Situace hromadné turistice...

...dokončení ze strany 4

Co se týče dubnových výletů, těžko předvídat, zda nám protiepidemická opatření umožní jejich konání (článek vznikl v době, kdy byl pohyb možný jen v rámci okresu). Pokud rádi souběžně a toužíte v dubnu vyrazit do přírody, můžete se zapojit do celorepublikové výzvy 10 000 kroků. Více informací o této akci naleznete v samostatném článku v tomto Kamelotu. V případě, že se při svých putováních vydáte i po zelené turistické značce směrem na Káčov, možná narazíte i na námi financovanou lavičku vyrobenou truhlářským kroužkem Jednoty bratrské pod vedením Petra Nováka.

A na co se vlastně v dubnu můžete těšit? Na neděli 11. dubna připravujeme již 4. ročník rodinného výletu Zásadně na Zásadku. Milovníci dálkových pochodů se pak v sobotu 17. dubna mohou se mnou vypravit z Mnichova Hradiště na Ještěd. Na víkend 24. a 25. dubna pak Lukáš Umáčený připravil víkendový turistický pobyt v Česko-saském Švýcarsku. Zkrátka by neměli přijít ani senioři, pro které Helena Pölová nachystala výlety na hrad Rotštejn a vrch Tábor. Jelikož stále nevíme, zda už v dubnu bude umožněno konání turistických výletů, raději si případné konání akce ověřte na našem webu www.kctmh.cz nebo na www.facebook.com/KCTMnHradište, popřípadě se obraťte na naši předsedkyni Markétu Tomášovou (tel. 732 680 514, e-mail hingi-na@seznam.cz).

Jiří Janda, Klub českých turistů, odbor Mnichovo Hradiště

Kamelot: zpravodaj města Mnichovo Hradiště

zapsán do evidence periodického tisku
Reg. č.: MK ČR E 19893

číslo 4/2021, náklad 4070 ks

vychází 1. dubna 2021 jako měsíčník vydává město Mnichovo Hradiště, Masarykovo náměstí 1, 295 21 Mnichovo Hradiště IČ: 00238309
Šéfredaktor: Mgr. Martin Weiss

telefon: 606 635 289, email: kamelot@mnhradiste.cz

INZERCE

HBPO Czech s.r.o.
Nákladní 275
295 01 Mnichovo Hradiště

Montáž frontendových modulů

HRADIŠTĚCI, NEZTRÁCEJTE SVŮJ VOLNÝ ČAS A PENÍZE DOJÍŽDĚNÍM, PRACUJTE U NÁS V MNICHOVĚ HRADIŠTI !

Aktuálně nabízíme pozici:
MONTÁŽNÍ DĚLNÍK a SKLADNÍK – ŘIDIČ VZV
- po zapracování až 36.200,-CZK + další benefity

Email: Mnichovo.Hradiste@hbpogroup.com
Telefon: 326 770 112

INZERCE

DOBROVOLNÉ OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19 v Mnichově Hradišti

Od 8. března 2021 **Kino Mnichovo Hradiště**

Kdo se může očkovat?

Očkování je určeno pro osoby starší 70 let a skupiny určené očkovací strategií: www.covid.gov.cz/registrace-na-ockovani

Jak se mám registrovat?

Do centrálního registračního systému se můžete registrovat na webu <https://registrace.mzcr.cz/>

Kdo mi může pomoci?

O pomoc s registrací a rezervací termínu prosíme blízké i příbuzné starších spoluobčanů. Pro pomoc s registrací funguje i **centrální linka 1221** případně **krajské linky 800 710 710 nebo 800 124 111**

Co si vzít s sebou?

Průkaz totožnosti (občanský průkaz/pas), průkaz pojištění, případně potvrzení od zaměstnavatele

Částečně mobilní spoluobčany 70+ můžeme na místo očkování dovézt, volejte minimálně 3 dny předem na krizovou linku 326 77 66 88

Mnichovo Hradiště pomáhá | www.mnhradiste.cz/corona

Havelka®

Každý los UHLOTERIE HAVELKA obsahuje:
1x sleva 100 % = nákup zdarma • 2x sleva 50 % = nákup za polovinu
2x sleva 25 % • 5x sleva 1000 Kč • 10x sleva 500 Kč
další výhry 300, 200 a 100 Kč

tel. 602 489 489 • www.havelka.cz

sleva 25 %	sleva 100 Kč	sleva 200 Kč	sleva 100 Kč	sleva 100 Kč	sleva 1000 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 200 Kč	sleva 100 %	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 500 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 100 Kč	sleva 500 Kč	sleva 100 Kč	sleva 200 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 200 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 200 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 200 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 200 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 200 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %
sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 200 Kč	sleva 300 Kč	sleva 100 Kč	sleva 300 Kč	sleva 200 Kč	sleva 500 Kč	sleva 50 %

Havelka®

DOPRAVA + PÁS ZDARMA

JARNÍ SLEVY UHLÍ

+ UHLOTERIE

tel. 602 489 489 • www.havelka.cz

UHLOTERIE